

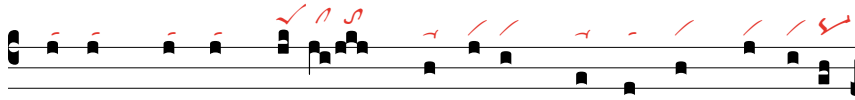
FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MATUTINUM

IN I NOCTURNO

1. Ant.

VIII c

Z

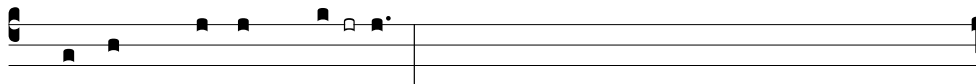

e-lus domus tu-æ * comédit me, et oppróbri-a

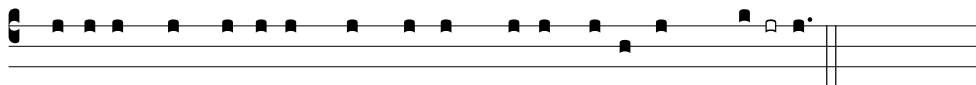

exprobránti-um ti-bi ce-cidérunt super me.

Psalmus 68

1. Salvum me fac, **De-** us: *

quóni-am intravérunt aquæ usque ad *ánimam* **me-** am.

2. Infíxus sum in limo profúndi: * et non *est* **substántia**.

3. Veni in altitúdinem **maris**: * et tempésta*s* **demé**rsit me.

4. Laborávi clamans, raucæ factæ sunt fauces **meæ**: *
defecérunt óculi mei, dum spero in *Deum* **meum**.

5. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis **mei**, *
qui odérunt *me* **gratis**.

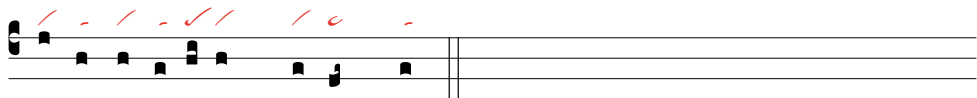
-
6. Confortáti sunt qui persecúti sunt me inimíci mei **injúste**: *
quæ non rápui, tunc *exsolvébam*.
 7. Deus, tu scis insipiéntiam **meam**: *
et delícta mea a te non *sunt abscóndita*.
 8. Non erubéscant in me qui expéctant te, **Dómine**, *
Dómine virtútum
 9. Non confundántur **super me** * qui quærunt te, *Deus Israë*l.
 10. Quóniam propter te sustínui **oppróbrium**: *
opérui confúsio *fáciem meam*.
 11. Extráneus factus sum frátribus **meis**, *
et peregrínus fíliis *matris meæ*.
 12. Quóniam zelus domus tuæ **comédit me**: *
et oppróbria exprobrántium tibi cecidérunt **super me**.
 13. Et opéruí in jejúnio ánimam **meam**: *
et factum est in *oppróbrium mihi*.
 14. Et pósui vestiméntum meum cilícium: *
et factus sum illis *in parábolam*.
 15. Advérsus me loquebántur, qui sedébant in **porta**: *
et in me psallébant qui *bibébant vinum*.
 16. Ego vero oratiónem meam ad te, **Dómine**: *
tempus benepláciti, **Deus**.
 17. In multitúdine misericórdiæ tuæ **exáudi me**, *
in veritáte *salútis tuæ*:
 18. Eripe me de luto, ut non **infigar**: *
líbera me ab iis, qui odérunt me, et de *profúndis aquárum*.
 19. Non me demérgat tempésta aquæ, † neque absórbeat me
profúndum: * neque úrgeat super me *púteus os suum*.

-
20. Exáudi me, Dómine, quóniam benígna est misericórdia **tua**: *
secúndum multitúdinem miseratiónum tuárum *réspice in* me.
21. Et ne avértas fáciem tuam a púero **tuo**: *
quóniam tríbulor, *velóciter exáudi* me.
22. Inténde ánimæ meæ, et líbera **eam**: *
propter inimícos meos *éripe* me.
23. Tu scis impropérium meum, et confusióne[m] **meam**, *
et reveréntiam **meam**.
24. In conspéctu tuo sunt omnes qui tríbulant me: *
impropérium exspectávit cor meum, *et misériam*.
25. Et sustínui qui simul contristarétur, et non fuit: *
et qui consolarétur, et *non invéni*.
26. Et dedérunt in escam **meam** fel: *
et in siti mea potavérunt *me acéto*.
27. Fiat mensa eórum coram ipsis in láqueum, *
et in retributiónes, *et in scándalum*.
28. Obscuréntur óculi eórum ne vídeant: *
et dorsum eórum semper *incúrva*.
29. Effúnde super eos iram **tuam**: * et furor iræ tuæ *comprehéndat eos*.
30. Fiat habitátio eórum *desérta*: *
et in tabernáculis eórum non sit *qui inhábitet*.
31. Quóniam quem tu percussísti, persecúti sunt: *
et super dolórem vúlnerum meórum *addidérunt*.
32. Appóne iniquitátem super iniquitátem eórum: *
et non intrent in justítiam **tuam**.
33. Deleántur de libro vivéntium: * et cum justis *non scribántur*.
34. Ego sum pauper et **dolens**: * salus tua, Deus, *suscépit* me.

35. Laudábo nomen Dei cum **cántico**: * et magnificábo *eum in laude*:
36. Et placébit Deo super vítulum novéllum: *
córnuā producéntem et úngulas.
37. Vídeant páuperes et læténtur: *
quáerite Deum, et vivet ánima vestra.
38. Quóniam exaudívit páuperes **Dóminus**: *
et vinctos suos *non despéxit*.
39. Laudent illum cæli et **terra**, * mare et ómnia reptília *in eis*.
40. Quóniam Deus salvam faciet **Sion**: *
et ædificabúntur civitátes **Juda**.
41. Et inhabitábunt ibi, * et hereditáte *acquírent eam*.
42. Et semen servórum ejus possidébit *eam*: *
et qui díligunt nomen ejus, *habitábunt in ea*.

Ze-lus domus tu-æ comédit me, et oppróbri-a exprobránti-um

ti-bi ce-cidérunt super me.

Za-
chráň ma, Bože, lebo voda mi vystúpila až po krk. * V bezodnom bahne viaznem a nemám
pevnej pôdy pod nohami, * dostal som sa do hlbín vôd a zalieva ma prívál. * Ustatý som
od volania, hrdlo mi zachríplo. Unavili sa mi oči, čo tak vyzerám svojho Boha. * Viac než
mám vlasov na hlave, je tých, čo ma bez príčiny nenávidia. * Mocnejší sú tí, čo ma prena-
sledujú, sú to nepriatelia klamárski; musel som vrátiť, čo som neulúpil. * Bože, ty poznáš
moju pochabosť a moje poklesky nie sú ti skryté. * Nech sa nemusia pyriť pre mňa tí, čo
dúfajú v teba, Pane, Bože zástupov. * Nech sa nemusia hanbiť pre mňa tí, čo ťa hl'adajú,
Bože Izraela. * Pre teba znášam potupu a hanba mi pokrýva tvár. * Svojím bratom som
sa stal cudzincom a synom svojej matky neznámym. * Stravuje ma horlivosť za tvoj dom,

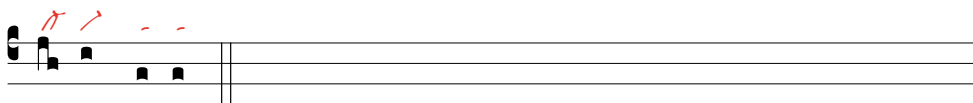
padajú na mňa urážky tých, čo ťa urážajú. ✱ V pôstoch som si dušu vyplakal, no aj to mi bolo na potupu. ✱ I vrecovinu som si obliekol a príslovečným som sa stal. ✱ Utrhávajú si zo mňa tí, čo vysedávajú v bráne, a pri víne pospevujú o mne pijani. ✱ Ale ja, Pane, obraciam sa modlitbou k tebe v tomto čase milosti. ✱ Vypočuj ma, Bože, pre svoju veľkú dobrotu, pre svoju vernosť mi pomôž. ✱ Vytrhni ma z bahna, aby som sa nepohrúžil doň, a budem vytrhnutý z moci svojich nenávistníkov i z hlbokých vôd. ✱ Nech ma nezatopí príval vôd, nech ma nepohltnú hlbina a priepasť nezavrie nado mnou pažerák. ✱ Vyslyš ma, Pane, veď si dobrotivý a láskavý; pre svoje veľké milosrdenstvo pohliadni na mňa. ✱ Neodvracaj tvár od svojho služobníka, veď, hľa, trpím; čím skôr ma vyslyš. ✱ Príď ku mne a zachráň ma, so zreteľom na mojich nepriateľov ma vyslobod'. ✱ Ty poznáš moju potupu, moju hanbu i moje zneuctenie. ✱ Ty vidíš všetkých, čo ma sužujú. Potupa mi zlomila srdce a ochabol som. ✱ Čakal som, že dakto bude mať so mnou súcit, no takého som nestretol; čakal som, že dakto ma poteší, ale taký sa nenašiel. ✱ Do jedla mi dali žlče a keď som bol smädný, napojili ma octom. ✱ Nech sa im ich stôl stane nástrahou, odplatou a pohoršením. ✱ Nech sa im oči zatemnia, aby nevideli, a nech v bedrách oslabnú navždy. ✱ Vylej na nich svoje rozhorčenie, nech ich zachováti páľava tvojho hnevu. ✱ Nech spustne ich táborisko a v ich stanoch nech nemá kto bývať. ✱ Lebo prenasledujú toho, koho si ty udrel, a množia bolesti tomu, koho si zranil. ✱ K ich neprávosti pridaj nepravosť, nech nevojdú do tvojej spravodlivosti. ✱ Nech sú vytretí z knihy živúcich a nech nie sú zapísaní medzi spravodlivými. ✱ Som úbožiak, plný bolesti; tvoja pomoc, Bože, ma pozdvihne. ✱ Piesňou chcem Božie meno osláviť a velebiť ho chválospevmi. ✱ A Pánovi to bude milšie, ako keby som obetoval býka, ako keby som obetoval junca, ktorému rastú rožky a ratice. ✱ Nech zvedia o tom poníženie a nech sa potešia; hľadajte Boha a srdce vám ožijne. ✱ Lebo Pán vypočuje chudobných a nepohrdá svojimi, keď sú v zajatí. ✱ Nech ho chvália nebesia i zem, moria a všetko, čo sa hýbe v nich. ✱ Lebo Boh zachráni Sion a vybuduje mestá Júdove; ✱ usadia sa tam a budú ich majetkom. ✱ A zdedia ho potomci jeho služobníkov a tí, čo milujú jeho meno, budú v ňom prebývať'.

2. Ant.

VIII c

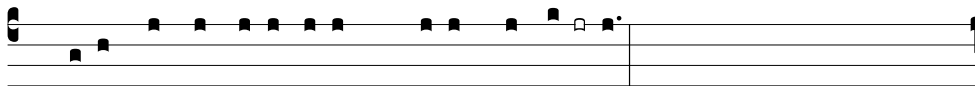
A

-vertántur retrórsum, * et e-ru-bé-scant, qui có-gi-tant

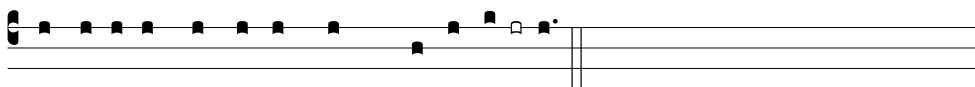

mi-hi ma-la.

Psalmus 69

1. De-us, in adjutó-ri-um me-um intén-de: *

Dómine ad adjuvándum *me festí-* na.

2. Confundántur et revereántur, * qui quærun-t *á-ni-mam meam*.

3. Avertántur retrórsum, et erubéscant, * qui volunt *mihi mala*.

4. Avertántur statim erubescéntes, * qui dicunt mihi: *Euge, euge*.

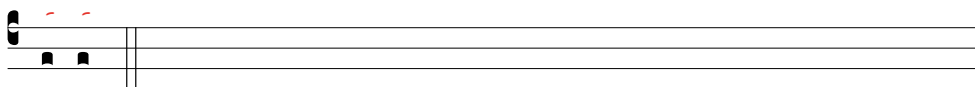
5. Exsúltent et læténtur in te omnes qui **quæ**run-t te, *
et dicant semper: Magnificétur Dóminus: qui díligunt salutáre **tu**um.

6. Ego vero egénus, et **pauper** sum: * Deus, *ádjuva* me.

7. Adjútor meus, et liberátor meus **es** tu: * Dómine, *ne moréris*.

Avertántur retrórsum, et e-ru-bé-scant, qui có-gi-tant mi-hi

ma-la.

_____ Bože, príd' mi na pomoc; Pane, ponáhl'aj sa mi pomáhať. * Nech sa hanbia a červenajú tí, čo mi číhajú na život. * Nech sú zavrátení a nech sa hanbia tí, čo mi chcú zle. * Nech ustúpia a zapýria sa tí, čo mi hovoria: „Tak mu treba.“ * No nech jasajú a radujú sa z teba tí, čo ťa hl'adajú, a nech ustavične volajú: „Nech je zvelebený Boh“ tí, čo tvoju spásu milujú. * No ja som úbožiak a bedár; Bože, ponáhl'aj sa ku mne. * Ty si moja pomoc a môj osloboditeľ, Pane, nemeškaj. _____

3. Ant.

VIII c

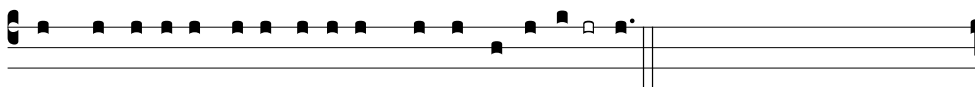
D

e-us me-us, * é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

Psalmus 70

1. In te, Dómine, sperávi, non confúndar in ætér-num: *

in justí-ti-a tu-a líbera me, et é-ripe me.

2. Inclína ad me aurem **tu-** am, * et **salva** me.

2. Esto mihi in Deum protectórem, et in locum munítum: *
ut *salvum me* fácias.

3. Quóniam firmaméntum **meum**, * et refúgium *meum* **es** tu.

4. Deus meus, éripe me de manu peccatóris, *
et de manu contra legem agéntis et **iníqui**:

5. Quóniam tu es patiéntia mea, **Dómine**: *
Dómine, spes mea a juventúte **mea**.

6. In te confirmátus sum ex **útero**: *
de ventre matris meæ tu es *protéctor* **meus**.

7. In te cantátio mea semper: † tamquam prodígium factus sum
multis: * et tu adjútor **fortis**.

8. Repleátur os meum laude, ut cantem glóriam **tuam**: *
tota die magnitúdinem **tuam**.

-
9. Ne projicias me in témpore senectútis: *
cum defécerit virtus mea, ne *derelín*quas me.
 10. Quia dixerunt inimíci mei **mihi**: * et qui custodiébant ánimam
meam, consílium fecérunt in **unum**.
 11. Dicéntes: Deus derelíquit eum, † persequímini, et comprehéndite
eum: * quia non est *qui erípiat*.
 12. Deus ne elongéris **a** me: * Deus meus, in auxiliúm *meum* **rés**pice.
 13. Confundántur, et deficiant detrahéntes ánimæ **meæ**: *
operiántur confusióne et pudóre, qui quærunt *mala* **mihi**.
 14. Ego autem semper **sperábo**: *
et adjíciam super omnem *laudem* **tuam**.
 15. Os meum annuntiábit justítiam **tuam**: * tota die salutáre **tuum**.
 16. Quóniam non cognóvi litteratúram, introíbo in poténtias
Dómini: * Dómine, memorábor justítiæ tuæ **solíus**.
 17. Deus, docuísti me a juventúte **mea**: *
et usque nunc pronuntiábo mirabília **tua**.
 18. Et usque in senéctam et **sénium**: * Deus, ne *derelín*quas me,
 19. Donec annúntiem bráchium **tuum** *
generatióni omni, *quæ ventúra* est:
 20. Poténtiam tuam, et justítiam tuam, Deus, † usque in altíssima,
quæ fecísti **magnália**: * Deus, quis *símilis* **tibi**?
 21. Quantas ostendísti mihi tribulatiónes multas et malas: †
et convérsus vivificásti me: *
et de abýssis terræ íterum *reduxísti* me:
 22. Multiplicásti magnificéntiam **tuam**: *
et convérsus consolátus **es** me.

23. Nam et ego confitébor tibi in vasis psalmi veritatem **tuam**: *
Deus, psallam tibi in cíthara, *Sanctus* **Israël**.
24. Exsultábunt lábia mea cum cantávero **tibi**: *
et ánima mea, quam *redemísti*.
25. Sed et lingua mea tota die meditábitur justítiam **tuam**: *
cum confúsi et revériti fúerint, qui quærunt *mala* **mihi**.

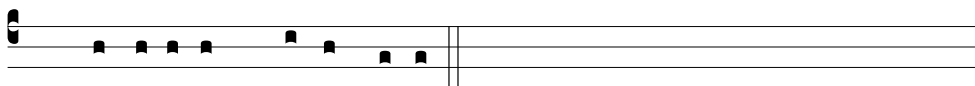
De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

_____ V teba, Pane, som dúfal; nebudem zahanbený naveky. Vo svojej spravodlivosti ma vyslobod' a zachráň, * nakloň ku mne svoj sluch a pomôž mi. * Bud' mi ochrannou skalou a opevneným hradom na moju záchranu; * ved' ty si moja opora a moje útočisko. * Bože môj, vytrhni ma z ruky hriešnika, z ruky svojvoľníka a ničomníka. * Lebo ja, Pane, túžim za tebou, ty, Pane, si moja nádej od mojej mladosti. * Od matkinho lona mám v tebe oporu, od života matky si mojím ochrancom; * tebe vždy patrí môj chválospev. Som ako zázrak pre mnohých a ty mi mocne pomáhaš. * Nech sa mi ústa naplnia tvojou oslavou a nech t'a velebím deň čo deň. * Neodožeň ma v čase staroby, neopust' ma, keď mi sily ochabnú. * Moji nepriatelia hovoria o mne a tí, čo číhajú na môj život, radia sa spoločne * a vravia: „Boh ho opustil. Prenasledujte ho a chyt' te ho, ved' ho nemá kto zachrániť.“ * Nevzd'al'uj sa, Bože, odo mňa, Bože môj, ponáhl'aj sa mi na pomoc. * Nech sa zahanbia a zhynú moji protivníci, hanba a potupa nech pokryje tých, čo mi zlo chystajú. * Ja však budem úfať neprestajne a všade budem šíriť tvoju chválu. * Moje ústa budú hlásať tvoju spravodlivosť a tvoju spásu deň čo deň, * hoci ju ani neviem vyjadriť. Budem hovoriť o veľkých činoch Pánových; Pane, budem spomínať len tvoju spravodlivosť. * Bože, ty si ma poučal od mojej mladosti a ja až doteraz ohlasujem tvoje diela zázračné. * Až do staroby a do rokov šedivých, Bože, neopúšťaj ma, * kým nezvestujem silu tvojho ramena všetkým pokoleniam budúcim. * Tvoja moc tvoja spravodlivosť, Bože, siaha až po nebo, ty si stvoril veľkolepé diela: Bože, kto sa ti vyrovná? * Aké a koľké i trpké súženia dopustil si na mňa; ale znova si ma oživil a z hlbín zeme si ma opäť vyviedol. * Zveľadiš moju česť, prídeš a mňa potešíš. * Lebo i ja teba oslávim, tvoju vernosť budem chváliť na harfe, Bože môj, na citare ti zahrám, Svätý Izraela. * Jasat' budú moje pery, keď ti zaspievam, i moja duša, ktorú si vykúpil. * Ba i môj jazyk bude rozprávať o tvojej spravodlivosti deň čo deň, keď potupa i hanba stihne tých, čo mi chystajú zlo. _____

V. Avertántur retrórsum, et erubéscant.

R. Qui cógi-tant mi-hi ma-la.

Lectio 1 (Lam 1:1-5)

Incipit Lamentátio Jeremíæ Prophetæ

Aleph. Quómodo sedet sola cívitas plena pópulo: facta est quasi vi-dua domina Géntium: princeps provinciárum facta est sub tributo.

Beth. Plorans plorávit in nocte, et lácrimæ ejus in maxillis ejus: non est qui consolétur eam ex ómnibus caris ejus: omnes amíci ejus spre-vérunt eam, et facti sunt ei inimíci.

Ghimel. Migrávit Judas propter afflictiónem, et multitúdinem servi-tútis: habitávit inter Gentes, nec invénit requiem: omnes persecutores ejus apprehendérunt eam inter angustias.

Daleth. Viæ Sion lugent eo quod non sint qui veniant ad solemnitá-tem: omnes portæ ejus destructæ: sacerdótes ejus geméntes: vírgines ejus squalidæ, et ipsa oppressa amaritúidine.

He. Facti sunt hostes ejus in cápite, inimíci ejus locupletáti sunt: quia Dóminus locútus est super eam propter multitúdinem iniquitátum ejus: párvuli ejus ducti sunt in captivitátem, ante fáciem tribulantis.

Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

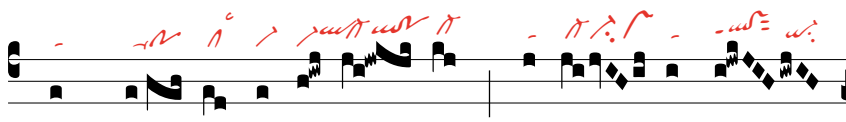
*Alef. Ach, ako sedí osamelé mesto (kedysi) plné ľudu, postihol osud vdovy paniu národov, kňažná medzi krajinami ostala poplatnicou. * Bet Prehorko plače v noci, líca má zaslzené, niet, kto by ju potešil zo všetkých jej milencov; priatelia, tí ju opustili, prešli k jej nepriateľom. * Gimel Pod nátlakom sa sťahoval Júda, vo veľkom nevoľníctve; uprostred národov býva, spočinku nenachodí. Dochytili ho stíhači zbitého útrapami. * Dalet Cesty Siona smútiť, že niet pútnikov na sviatky: brány má všetky spustnuté. Žalostia jeho kňazi, jeho panny sú skl'účené a on? – ach, trpkó mu je! * He Jeho odporci triumfujú, jeho nepriatelia sú šťastní,*

pretože Pán ho skl'účil pre množstvo jeho hriechov. Dietky mu ženie do zajatia pred sebou utláčateľ. * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

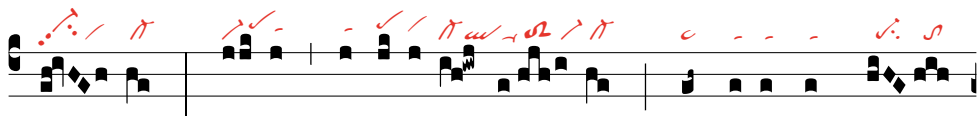
Resp. 1

VIII

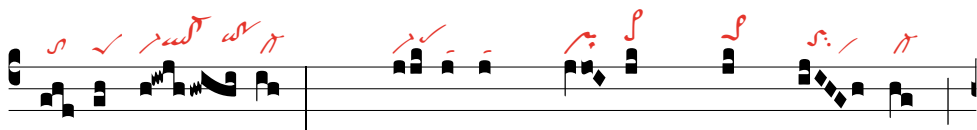
I

N món- te O-li- vé- ti o-rá- vit ad

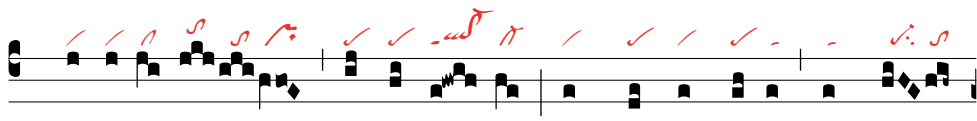
Pá- trem: Pá- ter, si fí-e-ri po- tést, tránse-at a me

cá- lix í- ste: * Spí- ri-tus qui- dem prómptus est,

cá- ro autem in- fír- ma.

V. Vi-gi-lá-te, et o-rá- te, ut non intré-tis in ten-

ta- ti-ó- nem. * Spí- ri-tus.

____ Na olivovej hore sa modlil k Otcovi: Otče, ak je možné, nech ma minie tento kalich.

* Duch je síce ochotný, ale telo slabé. * Bdejte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia!

Lectio 2 (Lam 1:6-9)

Vau. Et egressus est a filia Sion omnis decor ejus: facti sunt principes ejus velut arietes non inveniētes pascua: et abiērunt absque fortitudine ante faciē subsequēntis.

Zain. Recordāta est Jerúsalem diērum afflictiónis suæ, et prævaricatiōnis ómnium desiderabiliū suórum, quæ habúerat a diēbus antiqvis, cum caderet pópulus ejus in manu hostíli, et non esset auxiliator: vidérunt eam hostes, et derisérunt sábbata ejus.

Heth. Peccátum peccávit Jerúsalem, propterea instábilis facta est: omnes, qui glorificábant eam, spreverunt illam, quia vidérunt ignomíniam ejus: ipsa autem gemens conversa est retrórsum.

Teth. Sordes ejus in pédibus ejus, nec recordāta est finis sui: depósita est vehemēter, non habens consolatórem: vide, Dómine, afflictiónem meam, quóniam erectus est inimícus.

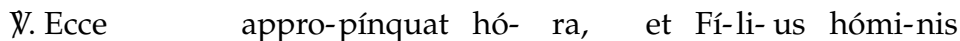
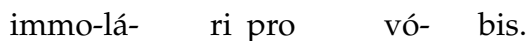
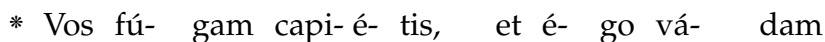
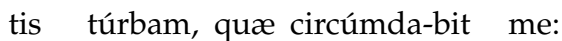
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

_____ Vau. Sionskú dcéru opustila všetka jej nádhera, jej kniežatá sú st'a jelene, čo pastvou nenachodia, čo bezvládne sa vlečú pred tvárou stíhača. * Zain. Jeruzalem spomína na dni plaču a biedy, (na všetky svoje skvosty, ktoré mal od dávnych dní); keď mu ľud padal rukou nepriateľa a nemal pomocníka, nepriateľ sa naň díval, smial sa jeho záhube. * Chet. Pochybil Jeruzalem veľmi, preto sa stal odporným, opovrhli ním všetci ctitelia, keď uzreli jeho hanbu, on sám však vzdychá, odvracia sa preč. * Tet. Škvrny sú na jeho vlečkách, na následky si nespomenul a poklesol úžasne, nemá tešiteľa. „Na moju biedu pozri, Pane, nepriateľ ma, hľa, premohol!“ * Jeruzalem, navráť sa k Pánovi, svojmu Bohu.

Resp. 2
VIII

Tristis est á-nima mé- a us- que ad mór-

tem: sustiné-te hic, et vi-gi-lá-te mé- cum: nunc vidébi-

_____ Moja duša je smutná až na smrť. Ostaňte tu a bďte so mnou! Čoskoro uvidíte zástup, ktorý ma obkľúči. ✱ Vy sa rozutekáte a ja sa pôjdem za vás obetovať. ✱ Hľa, prišla hodina; Syna človeka už vydávajú do rúk hriechnikov. _____

Jod. Manum suam misit hostis ad ómnia desiderábília ejus: quia vidit

gentes ingressas sanctuárium suum, de quibus præcéperas ne intrarent in ecclésiā tuam.

Caph. Omnis pópulus ejus gemens, et quærens panem: dedérunt pretiósā quæque pro cibo ad refocillándam ánimam. Vide, Dómine, et considéra, quóniam facta sum vilis.

Lamed. O vos omnes, qui transítis per viam, atténdite, et vidéte, si est dolor sicut dolor meus: quóniam vindemiávit me, ut locútus est Dóminus in die iræ furoris sui.

Mem. De excélso misit ignem in óssibus meis, et erudívit me: expándit rete pédibus meis, convértit me retrórsum: pósuit me desolatam, tota die mærore confectam.

Nun. Vigilávit jugum iniquitátum meárum: in manu ejus convolutæ sunt, et impósitæ collo meo: infirmáta est virtus mea: dedit me Dóminus in manu, de qua non pótero súrgere.

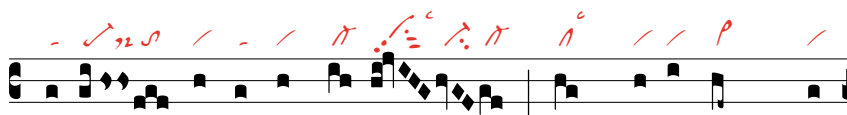
Jerúsalem, Jerúsalem, convértere ad Dóminum Deum tuum.

— *Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos Exáudi, Deus, oratióem meam, et ne despéxeris deprecatióem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere cæperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratióem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eandemque passió- nem malórum hóminum exercitatióem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.*

Give ear to my prayer, O God, and despise not my supplication: attend unto me and hear me. These are the words of a man travailing, anxious, and troubled. He prayeth in the midst of much suffering, longing to be rid of his affliction. Our part is to see what that his affliction was, and when he hath told us, to acknowledge that we also suffer therefrom; that so, partaking in his trouble, we may take part also in his exercise, and am troubled. Wherein mourned he? Wherein was he troubled? He saith: In my exercise. In the next words he giveth us to know that his affliction was the oppression of the wicked, because of the voice of the enemy, and because of the oppression of the wicked, and this suffering which came upon him at the hands of wicked men, he hath called his exercise. Think not that wicked men are in this world for nothing, or that God doth no good with them. Every wicked man liveth, either to repent, or to exercise the righteous.

Resp. 3

V
E

Cce ví-dimus é- um non habéntem spé-

ci- em, ne-que de- có- rem: aspé- ctus é-jus in

é- o non est: hic peccá-ta nóstra por-

tá- vit, et pro nóbis dó- let: ípse au- tem

vulne-rá- tus est propter i-niqui-tá- tes nó- stras:

* Cú-jus li-vó- re sa-ná- ti sú- mus.

Ÿ. Ve-re languó-res nóstros ípse tú- lit, et do-ló-res

nóstros í- pse portá- vit. * Cú-jus. R. Ecce.

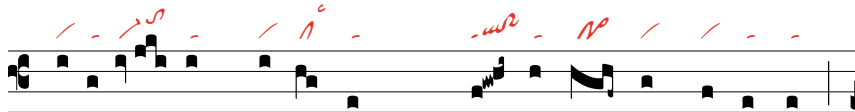
____ Hľa, vidíme ho - nemá podoby ani krásy a nemá výzoru. On niesol naše hriechy a za nás trpel, strýznený bol pre naše neprávosti. * Jeho ranami sme uzdravení. * Vskutku on niesol naše choroby a našimi bôľmi sa on obt'ažil, _____

IN II NOCTURNO

4. Ant.

VII c

L

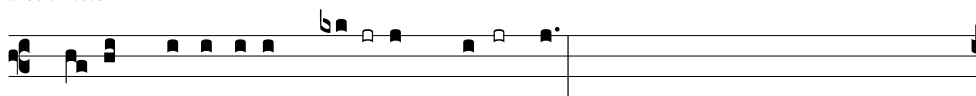

iberá- vit Dómi-nus * páu-pe-rem a po-tén-te,

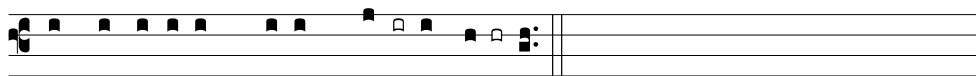

et ín-o-pem, cu-i non e-rat adiútor.

Psalmus 71

1. De-us, judí-ci-um **tu-** um regi da: *

et justí-ti-am tu-am fí-li-o re- gis.

2. Judicáre pópulum tuum **in** justítia, * et páuperes tuos **in** judício.

3. Suscípiant montes **pacem** pópulo: * et colles justítiam.

4. Judicábit páuperes pópuli, et salvos faciet **fílios** páuperum: *
et humiliábit calumniatórem.

5. Et permanébit cum sole, et **ante** lunam, *
in generatióne et generatióne.

6. Descéndet sicut plúvia in **vellus**: *
et sicut stillicidia stillántia **super** terram.

7. Oriétur in diébus ejus justítia, et abundántia **pacis**: *
donec auferátur **luna**.

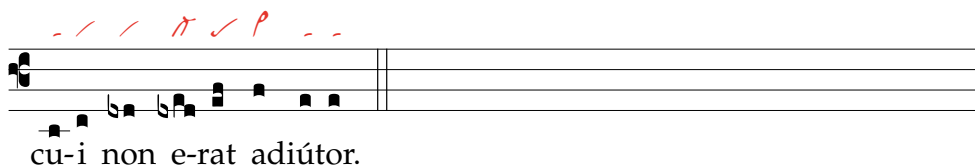
8. Et dominábitur a mari **usque** ad **mare**: *
et a flúmine usque ad términos **orbis terrárum**.

9. Coram illo prócident **Æthíopes**: * et inimíci ejus **terram lingent**.
10. Reges Tharsis, et ínsulæ **múnera ófferent**: *
reges Arabum et Saba **dona addúcent**.
11. Et adorábunt eum omnes **reges terræ**: * omnes Gentes **sérvient ei**:
12. Quia liberábit páuperem **a potén**te: *
et páuperem, cui non **erat adjútor**.
13. Parcet páuperi et ínopi: * et ánimas páuperum **salvas fáci**et.
14. Ex usúris et iniquitáte rédimet ánimas **eórum**: *
et honorábile nomen eórum **coram illo**.
15. Et vivet, et dábitur ei de auro **Arábiae**, † et adorábunt de ipso
semper: * tota die **benedíc**ent ei.
16. Et erit firmaméntum in terra in summis **móntium**, †
superextollétur super Líbanum **fructus ejus**: *
et florébunt de civitáte sicut **fenum terræ**.
17. Sit nomen ejus **benedíctum** in **sæcula**: *
ante solem pérmanet **nomen ejus**.
18. Et **benedicéntur** in ipso omnes **tribus terræ**: *
omnes Gentes **magnificábunt eum**.
19. **Benedíctus Dóminus, Deus Israël**, * qui facit **mirabília solus**.
20. Et **benedíctum** nomen majestátis ejus in **ætérnum**: † et replébitur
majestáte ejus **omnis terra**: * **fiat, fiat**.

Liberá- vit Dómi-nus páu-pe-rem a po-tén

te, et ín-o-pem,

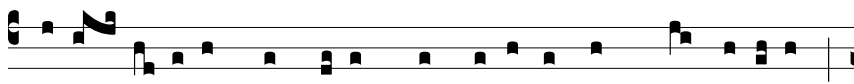

Bože, zver svoju právomoc kráľovi,
 kráľovmu synovi svoju spravodlivosť, * aby spravodlivo vládol nad tvojím ľudom a podľá
 práva nad tvojimi chudobnými. * Vrchy nech ľudu prinesú pokoj a pahorky spravodlivosť.
 * Prisúdi právo ľudom úbohým, poskytni pomoc deťom bedára a krivditeľa pokorí. * Dlho
 ako slnko, dlhšie ako luna bude kraľovať z pokolenia na pokolenie. * Ako dážď spadne na
 trávu a ako voda, čo zem zavlažuje. * V jeho dňoch bude prevládať spravodlivosť a plnosť
 pokoja, kým mesiac nezhasne. * A bude panovať od mora až k moru a od Rieky až na kraj
 zeme. * Obyvatelia púšte pred ním pokľaknú a jeho nepriatelia budú lízať prach. * Králi
 Taršišu a ostrovoov prinesú mu dary, oddajú mu dane králi Arabov aj zo Sáby. * Budú sa
 mu klaňať všetci králi, slúžiť mu budú všetky národy. * On vyslobodí bedára, čo volá
 k nemu, i chudobného, ktorému nik nepomáha. * Zmiluje sa nad chudobným a bedárom,
 zachráni život úbožiakom. * A vyslobodí ich z útlaku a násilia, lebo v jeho očiach je vzácna
 ich krv. * Bude žiť a z Arábie zlato dostávať, stále sa budú modliť za neho a dobrorečiť
 mu každý deň. * Na zemi bude hojnosť obilia, bude sa vlniť až po temená hôr. Jeho ovocie
 bude ako Libanon a mestá rozkvitnú ako poľná tráva. * Jeho meno nech je velebené naveky;
 kým bude svietiť slnko, jeho meno potrvá. * V ňom budú požehnané všetky kmene zeme,
 zvelebovať ho budú všetky národy. * Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, čo jediný koná
 zázraky. * Jeho vznešené meno nech je velebené naveky a jeho velebou nech sa naplní celá
 zem. Staň sa! Amen!

5. Ant.

VIII c

C

ogi- tavérunt ímpi-i, * et locú-ti sunt nequí-ti-am:

in-iqui-tá-tem in excélso locú-ti sunt.

Psalmus 72

1. Quam bonus Isra-ël De- us, * his, qui recto sunt cor-de!

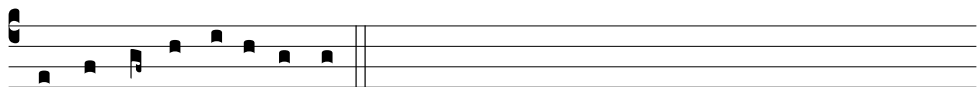
19/ 80 - Officium Hebdomadæ Sanctæ - FERIA V- Ad Matutinum

-
2. Mei autem pene moti sunt **pedes**: * pene effúsi sunt *gressus mei*.
 3. Quia zelávi super **iníquos**, * pacem peccatórum **videns**.
 4. Quia non est respéctus morti **eórum**: *
et firmaméntum in *plaga eórum*.
 5. In labóre hóminum **non** sunt: *
et cum homínibus non **flagellabúntur**:
 6. Ideo ténuít eos **supérbia**, * opérta sunt iniquitáte et impietáte **sua**.
 7. Pródiit quasi ex ádipe iníquitas **eórum**: *
transiérunt in *afféctum cordis*.
 8. Cogitavérunt, et locúti sunt **nequítiam**: *
iniquitátem in excélso **locúti** sunt.
 9. Posuérunt in cælum os **suum**: * et lingua eórum *transívit in terra*.
 10. Ideo convertétur pópulus **meus** hic: *
et dies pleni *inveniéntur in eis*.
 11. Et dixérunt: Quómodo scit **Deus**, * et si est sciéntia *in excélso*?
 12. Ecce ipsi peccatóres, et abundántes in **sæculo**, *
obtinuérunt divítias.
 13. Et dixi: Ergo sine causa justificávi cor **meum**, *
et lavi inter innocéntes *manus meas*.
 14. Et fui flagellátus tota **die**, * et castigátio mea in *matutínis*.
 15. Si dicébam: Narrábo sic: *
ecce natiónem filiórum tuórum *reprobávi*.
 16. Existimábam ut cognóscerem hoc, * *labor est ante me*.
 17. Donec intrem in Sanctuárium **Dei**: *
et intélligam in *novíssimis eórum*.

18. Verúmtamen propter dolos posuísti eis: *
dejecísti eos dum *alleva***rén**tur.
19. Quómodo facti sunt in desolatiónem, súbito defecérunt: *
perierunt propter iniquitátem **suam**.
20. Velut sómniū surgéntium, **Dómine**, *
in civitáte tua imáginem ipsórum ad *níhilum* **rédiges**.
21. Quia inflammátum est cor meum, et renes mei commutáti sunt: *
et ego ad níhilum redáctus sum, *et nescívi*.
22. Ut juméntum factus sum **apud** te: * et ego *semper* **tecum**.
23. Tenuísti manum dexteram *meam*: † et in voluntáte tua deduxísti
me, * et cum glória *suscepísti* me.
24. Quid enim mihi est in **cælo**? * et a te quid vólui *super* **terram**?
25. Defécit caro mea, et cor **meum**: *
Deus cordis mei, et pars mea Deus *in ætérnum*.
26. Quia ecce, qui elóngant se a te, *períbunt*: *
perdidísti omnes, qui fornicántur **abs** te.
27. Mihi autem adhærére Deo **bonum** est: *
pónere in Dómino Deo *spem* **meam**:
28. Ut annúntiem omnes prædicatiónes **tuas**, * in portis *fília* **Sion**.

Cogi- tavérunt ímpi- i, et locú-ti sunt nequí-ti-am: in-iqui-tá-tem

in excélso locú-ti sunt.

_____ Aký dobrý je Boh voči
statočným, Boh voči tým, čo majú srdce čisté. * No mne sa temer nohy podlomili, takmer

som sa zapotácal. * Lebo som žiarlil na chvastúňov, keď som videl, ako bezstarostne si žijú hriešnici. * Neprekáža im zhola nič, sú zdraví a vypasení, * nesužujú sa ako iní smrteľníci, ani netrpia ako iní ľudia. * Preto ich pýcha ovŕtá sť a náhrdelník a násilnosť ich zahaluje ako rúcho. * Akoby z tuku sa liahne ich zloba a vybuchuje zlomyseľnosť. * Posmievať sa a zlomyseľne hovoria, povýšenecky sa zastrávajú. * Ústa dvíhajú proti nebu a jazyk sa im vláči po zemi. * Sedia si na výšinách a nezasahuje ich povodeň. * Vravia si: „Vari to vidí Boh? A vie o tom Najvyšší?“ * Hľa, to sú hriešnici: bezstarostne si žijú a hromadia bohatstvo. * Nuž povedal som si: „Veru nadarmo som si srdce čisté zachoval a v nevinnosti som si ruky umýval; * šľahaný som deň čo deň a trestaný už od rána.“ * Keby som si povedal: „Budem rozprávať ako oni,“ to by som, veru, zradil pokolenie tvojich synov. * Tu som sa zamyslel, aby som to pochopil; zrejme to bolo nad moje sily, * kým som, Bože, nevstúpil do tvojej svätyne, kde som pochopil, aký bude ich koniec. * Naozaj ich staviaš na pôdu šmyklavú a vrháš ich do záhuby. * Ako vychádzajú navnivoč! Náhle je po nich, hynú od hrôzy. * Ako sen prebúdajúceho sa človeka, tak sa rozplynú, keď zakročíš ty, Pane. * Moje srdce je plné trpkosti a celoživotné doráňané. Hlúpy som bol a nechápavý * a pred tebou som bol ako dobytča. Ale ja som stále pri tebe * a ty mi držíš pravicu. Vedieš ma podľa svojho zámeru a nakoniec ma prijmeš do slávy. * Ved' kohože mám na nebi? A keď som pri tebe, nič pozemské ma neteší. * Hynie mi telo i srdce, no Boh je Boh môjho srdca a podiel večitý. * Hľa, ako hynú všetci, čo sa vzd'alaťujú od teba, zatracuješ všetkých, čo sú ti neverní. * Pre mňa je slasťou byť v Božej blízkosti a v Pánu Bohu svoju nádej mať * a ohlasovať všetky jeho diela v bránach dcéry sionskej.

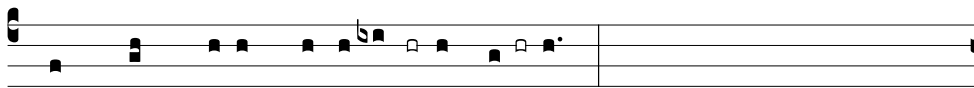
6. Ant.

I g
E

xsúrge, Dómine, * et júdi-ca causam me-am.

Psalmus 73

1. Ut quid, De-us, repu-lísti in fi- nem: *

i-rátus est furor tu-us super oves páscu-æ tu- æ?

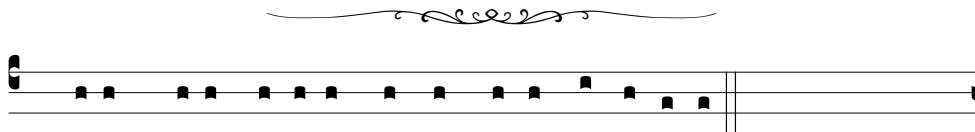
2. Memor esto congregatiónis tuæ: * quam possedísti ab inítio.

3. Redemísti virgam hereditátis **tuæ**: *
mons Sion, in quo habitásti *in* eo.
4. Leva manus tuas in supérbias eórum in **finem**: *
quanta malignátus est inimícus *in* **sancto**!
5. Et gloriáti sunt **qui** odérunt te: * in médio solemnitátis **tuæ**.
6. Posuérunt signa **sua**, **signa**: *
et non cognovérunt sicut in éxitu *super* **summum**.
7. Quasi in silva lignórum secúribus excidérunt jánuas ejus **in**
idípsum: * in secúri et áscia dejecérunt **eam**.
8. Incendérunt igni sanctuárium **tuum**: *
in terra polluéruntabernáculum nóminis **tui**.
9. Dixérunt in corde suo cognátio eórum **simul**: *
Quiéscere faciámus omnes dies festos Dei *a* **terra**.
10. Signa nostra non vídimus, jam non **est** **prophéta**: *
et nos non cognóscet **ámplius**.
11. Usquequo, Deus, impropérabit inimícus: *
irritat adversárius nomen tuum *in* **finem**?
12. Ut quid avértis manum tuam, et **déxteram** **tuam**, *
de médio sinu tuo *in* **finem**?
13. Deus autem Rex noster **ante** **sáecula**: *
operátus est salútem in médio **terræ**.
14. Tu confirmásti in virtúte **tua** **mare**: *
contribulásti cápita **dracónum** *in* **aquis**.
15. Tu confregísti cápita **dracónis**: *
dedísti eum escam pópulis **Æthíopum**.
16. Tu dirupísti fontes, **et** **torréntes** * tu siccásti flúvios **Ethan**.
17. Tuus est dies, et **tua** **est** nox: * tu fabricátus es auróram *et* **solem**.

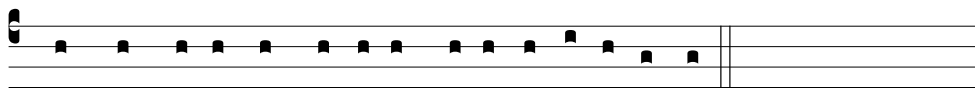
18. Tu fecísti omnes **términos terræ**: * æstátem et ver tu plasmásti **ea**.
19. Memor esto hujus, inimícus improp^{er}ávit **Dómino**: *
et pópulus insípiens incitávit *nomen tuum*.
20. Ne tradas béstiis ánimas confiténtes **tibi**, *
et ánimas páuperum tuórum ne obliviscáris *in finem*.
21. Réspice in testaméntum **tuum**: *
quia repléti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus *iniquitátum*.
22. Ne avertátur húmilis **factus confúsus**: *
pauper et inops laudábunt *nomen tuum*.
23. Exsúrge, Deus, júdica causam tuam: † memor esto
improperiórum tuórum, * eórum quæ ab insipiénte sunt *tota die*.
24. Ne obliviscáris voces inimicórum tuórum: *
supérbia eórum, qui te odérunt, **ascéndit semper**.

divej zveri tých, čo ťa oslavujú, a nezabúdaj nikdy na svojich úbožiakov. ✱ Zhliadni na svoju zmluvu, veď násilníci si rozložili stany po celej krajine. ✱ Pokorný nech sa s hanbou nevracia, chudák a bedár budú tvoje meno velebiť. ✱ Vstaň, Bože, a ujmi sa svojej veci, maj na pamäti urážky, ktorými ťa hlupák častuje deň čo deň. ✱ Nezabúdaj na krik svojich nepriateľov, veď hurhaj vzbúrencov sa stále stupňuje.

Ÿ. De-us me-us, é-ripe me de manu pecca-tó-ris.

℞. Et de manu contra legem agéntis et i-níqui.

Lectio 4 (In Psalmum 54. ad 1. versum)

Ex tractátu sancti Augustíni Epíscopi super Psalmos

Exáudi, Deus, oratiómem meam, et ne despéxeris deprecatiómem meam: inténde mihi, et exáudi me. Satagéntis, solliciti, in tribulatióne pósito, verba sunt ista. Orat multa pátiens, de malo liberari desiderans. Superest ut videámus in quo malo sit: et cum dicere coeperit, agnoscámus ibi nos esse: ut comunicáta tribulatióne, conjungámus oratiómem. Contristátus sum, inquit, in exercitatióne mea, et conturbátus sum. Ubi contristátus? ubi conturbátus? In exercitatióne mea, inquit. Hómines malos, quos pátitur, commemorátus est: eamdemque passiómem malórum hóminum exercitatiómem suam dixit. Ne putetis gratis esse malos in hoc mundo, et nihil boni de illis ágere Deum. Omnis malus aut ideo vivit, ut corrigátur; aut ideo vivit, ut per illum bonus exerceátur.

_____ Z traktátu sv. Augustína, biskupa, o žalmoch. Čuj, Bože, moju modlitbu a pred mojou úpenlivou prosbou sa neskrývaj: pohliadni na mňa a vyslyš ma. Toto sú slová človeka ustarosteného, úzkostlivého a znepokojeného. Modlí sa uprostred trápenia, túži aby sa skončilo. Našou úlohou je prísť na to, čo bolo tým trápením a kedy nám o ňom povedal, aby sme uznali, že aj my tým trpíme. Tým, že budeme mať účasť na jeho utrpení,

môžeme mať účasť aj na jeho skúške. Čím bol znepokojený? Z čoho bol smutný? Hovorí o svojej skúške. V nasledujúcich slovách nám prezrádza, že jeho utrpenie pochádza z útlaku hriešnika a nepriateľa. A tento útlak a utrpenie nazýva svojou skúškou. Nemyslíme si, že zlo v tomto svete nemá žiaden význam. Každý zlý človek žije buď preto, aby sa napravil, alebo aby bol skúškou pre tých dobrých.

Resp. 4

VIII

A

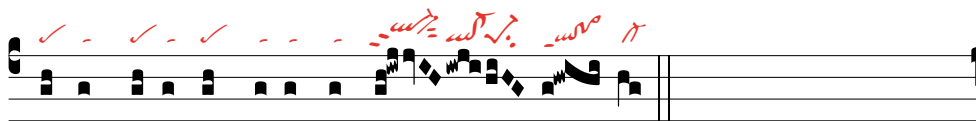
-mí- cus mé-us óscu- li me trádi-dit

sí- gno: Quem oscu- lá-tus fú-e- ro, ípse est,

te-né- te é- um: hoc má- lum fé-cit sí- gnum,

qui per óscu-lum adimplévit ho- mo-cí- di- um.

* Infé- lix præ-termí- sit pré-ti-um sángu- nis,

et in fine láque-o se sus- pén- dit.

¶. Bónum é-rat é- i, si ná-tus non fu-ísset hó-mo

íl- le. * Infé- lix.

_____ *Môj priateľ ma zradil bozkom ako znamením: Koho pobožkám, to je on, toho chyt' te. Toto bolo zradcovským znamením - bozkom spôsobil vraždu. * Nešťastník preliel prevrácnu krv a nakoniec sa obesil. * Takému človeku by bolo lepšie, keby sa nebol narodil.* _____

Lectio 5

Utinam ergo qui nos modo exercent, convertántur, et nobíscum exer-
ceántur: tamen quámdiu ita sunt ut exerceant, non eos odérimus: quia
in eo quod malus est quis eórum, utrum usque in finem perseveratú-
rus sit, ignoramus. Et plerumque cum tibi vidéris odisse inimícum,
fratrem odísti, et nescis. Diabolus, et angeli ejus in Scripturis sanctis
manifestáti sunt nobis, quod ad ignem ætérnum sint destinati. Ipsó-
rum tantum desperanda est correctio, contra quos habémus occúltam
luctam: ad quam luctam nos armat Apóstolus, dicens: Non est nobis
colluctátio advérsus carnem et sánguinem: id est, non advérsus hó-
mines, quos videtis, sed advérsus príncipes, et potestates, et rectores
mundi, tenebrárum harum. Ne forte cum dixísset, mundi, intelligeres
dæmones esse rectores cæli et terræ. Mundi dixit, tenebrárum harum:

mundi dixit, amatórum mundi: mundi dixit, impiórum et iniquórum:
mundi dixit, de quo dicit Evangélium: Et mundus eum non cognóvit.

Teraz, keď vieme, akým spôsobom sme skúšaní, nesmieme nenávidieť tých, ktorí sú nástrojmi nášho skúšania, lebo nevieme, či vo svojom hriechu pretrvajú. Niekedy ten, čo sa ti zdá byť nepriateľom, je v skutočnosti tvojim bratom a ty o tom nevieš. Sväté písmo nás učí, že diabol a jeho anjeli sú odsúdení do večného ohňa. Im už niet pomoci a oni sú protivníci v našom súboji. Aj apoštol nás učí, že nás nečaká zápas s krvou a telom, teda nezápasíme s ľuďmi, ktorých vidíme, ale zápasíme s kniežatstvami a mocnosťami, s vládcami tohto temného sveta, so zloduchmi v nebeských sférach. Hovorí o temnom svete, aby sme si nemysleli, že démoni ovládajú náš svet i nebo, Hovorí o svete pôžitkárov, o svete hriešnych a nespravodlivých, o svete, o ktorom sa v evanjeliu píše: a svet ho nepoznal.

Resp. 5

II
J

U-das mercá-tor pés-simus óscu-lo pé-ti-it

Dómi-num: íl-le ut á-gnus ínno-cens non negávit

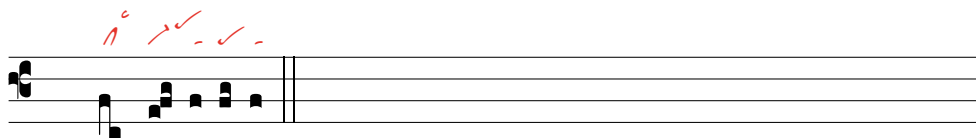
Jú-dæ ós-cu-lum: * De-na-ri-órum núme-ro

Chrístum Judaé-is trá-di-dit.

V. Mé- li- us íl- li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

* De- na- ri- órum.

— Judáš - najneschopnejší z obchodníkov - bozkom zradil Pána. On, ako nevinný baránok, Judášov bozk neodmietol. * Za denáre predal Krista židom. * Bolo by preňho lepšie, keby sa nebol narodil.

Lectio 6

Quóniam vidi iniquitátem, et contradiciónem in civitáte. Attende glóriam crucis ipsíus. Jam in fronte regum crux illa fixa est, cui inimíci insultavérunt. Effectus probávit virtútem: domuit orbem non ferro, sed ligno. Lignum crucis contumeliis dignum visum est inimícis, et ante ipsum lignum stántes caput agitábant, et dicébant: Si Fílius Dei est, descendat de cruce. Extendebat ille manus suas ad pópulum non credéntem, et contradicéntem. Si enim justus est, qui ex fide vivit; iníquus est, qui non habet fidem. Quod ergo hic ait, iniquitátem: perfidiam intéllige. Videbat ergo Dóminus in civitáte iniquitátem et contradiciónem, et extendebat manus suas ad pópulum non credéntem et contradicéntem: et tamen et ipsos expséctans dicebat: Pater, ignosce illis, quia nésciunt quid faciunt.

— "Lebo v meste vidím neprávost' a hádky," (verš 10) Všimnime si slávu samotného kríža. Ku krížu, ktorý bol predmetom opovrhnutia nepriateľov Boha, k tomuto krížu teraz vzhládajú králi. Dokázal svoju silu - podmanil si svet, nie železom, ale drevom. Nepriatelia Boha si mysleli, že je to pre nich objekt opovrhnutia a zábavy - stáli pred ním a hovorili: ak si boží syn, zostúp z kríža (Mat. XXVII-39,40). Vystieral teda ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému (Rím. X, 21). Ak spravodlivý žije z viery (Rím I,17), kto nemá vieru, nie je spravodlivý. Preto ak je

napísané "neprávosť", môžeme rozumieť "neviera". Ak teda Pán videl v meste neprávosť a hádky, a vystieral ruky k ľudu nevernému a vzdorovitému, zatúžil po ich spasení a povedal: Otče, odpusť im, lebo nevedia, čo činia (Lukáš XXIII, 34).

Resp. 6

VIII

U

-nus ex discípu-lis mé- is trádet me hódi-

e: Væ íl- li per quem trá- dar é- go:

* Mé-li- us íl-li é- rat, si ná- tus non fu- ís- set.

Ÿ. Qui intíngit mécum mánus in pa-rópsi- de, hic

me tradi-túrus est in mánus pec-ca-tó- rum.

* Mé-li- us. R̃. Unus.

— Jeden z učeníkov ma dnes zradí; beda tomu, kto to spôsobí. * Bolo by preňho lepšie, keby

sa nebol narodil. ✱ Kto so mnou namáča ruku v mise, ten ma zradí do rúk hriešnikov. ____

IN III NOCTURNO

7. Ant.

VII c

D

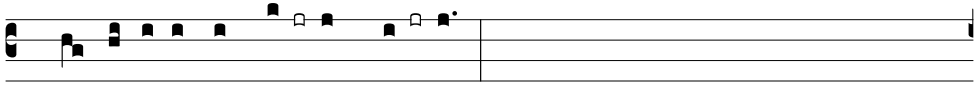

i-xi in-í-quis: * No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-

tá-tem.

Psalmus 74

1. Confi-tébimur **ti-** bi, **De-** us: *

confi-tébimur, et invocábimus **no-**men **tu-** um.

2. Narrábimus mirabília **tua:** *

cum accépero tempus, ego justítias **judicábo.**

3. Liquefácta est terra, et omnes qui hábitant in ea: *

ego confirmávi colúmna**s** ejus.

4. Dixi iníquis: Nolíte iníque ágere: *

et delinquéntibus: Nolíte exaltáre **cornu:**

5. Nolíte extóllere in altum **cornu** vestrum: *

nolíte loqui advérsus Deum iniquitátem.

6. Quia neque ab Oriénte, neque ab Occidénte, neque a desértis

móntibus: * quóniam **Deus** **judex** est.

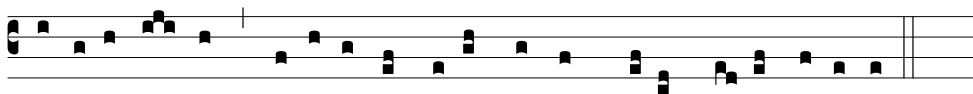
7. Hunc humíliat, et **hunc** exáltat: *

quia calix in manu Dómini vini meri **plenus** **misto.**

8. Et inclinávit ex hoc in hoc: † verúm tamen fæx ejus non est
exinaníta: * bibent omnes peccatóres terræ.

9. Ego autem annuntiábo in sæculum: * cantábo Deo Jacob.

10. Et ómnia córnua peccatórum confríngam: *
et exaltabúntur córnua justí.

Di-xi in-í-quis: No-lí-te loqui advérsus De-um in-iqui-tá-tem.

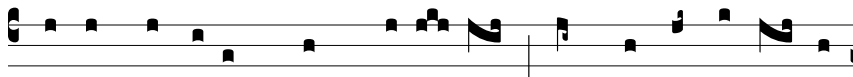
— Oslavujeme t'a, Bože, oslavujeme t'a a tvoje meno vzývame, * rozhlasujeme tvoje skutky zázračné. Ja sám určím čas a vykonám spravodlivý súd. * Hoc by sa roztápala zem a triasli všetci, čo na nej bývajú, ja pevne držím jej stĺpy. * Chvastúňom hovorím: „Nevystatujte sa!“ A previnilcom: „Nedvíhajte hlavy! * Nedvíhajte hlavy vysoko, proti Bohu nehovorte bezočivosti.“ * Ved' ani od východu, ani od západu, ani z púšte neprichádza povýšenie. Ale sudcom je sám Boh: * jedného ponízuje, druhého povyšuje. Lebo v Pánovej ruke je kalich plný čistého vína s korením. * On z neho nalieva, až po kvasnice ho musia vyprázdniť, všetci hriešnici zeme budú z neho piť. * Lež ja naveky chcem ohlasovať a ospevovať Boha Jakubovho. * Pozrážam všetku pýchu hriešnikov, no spravodliví vztýčia svoje hlavy. —

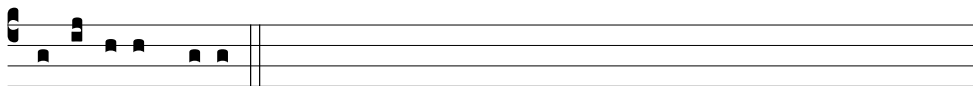
8. Ant.

VIII c

T

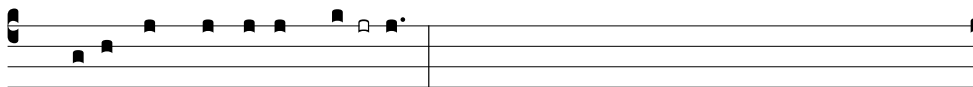

erra trému-it * et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in

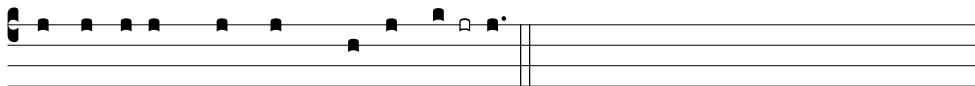

judí-ci-o De-us.

Psalmus 75

1. Notus in Judæ-a De- us: *

in Isra-ël magnum *nomen* **e-** jus.

2. Et factus est in pace locus **ejus**: * et habitatio *ejus* in **Sion**.
3. Ibi confrégit poténtias **árcuum**: * scutum, gládium, et **bellum**.
4. Illúminans tu mirabíliter a móntibus **ætérnis**: *
turbáti sunt omnes insipiéntes **corde**.
5. Dormiérunt somnum **suum**: *
et nihil invenérunt omnes viri divitiárum in *mánibus suis*.
6. Ab increpatióne tua, Deus **Jacob**, *
dormitavérunt qui ascendérunt **equos**.
7. Tu terríbilis es, et quis resístet **tibi**? * ex tunc *ira tua*.
8. De cælo audítum fecísti judícium: * terra trémuit et *quiévit*.
9. Cum exsúrgeret in judícium **Deus**, *
ut salvos fáceret omnes mansuétos **terræ**.
10. Quóniam cogitatio hóminis confitébitur **tibi**: *
et relíquiæ cogitátionis diem festum *agent tibi*.
11. Vovéte, et réddite Dómino Deo **vestro**: *
omnes, qui in circúitu ejus affértis **múnera**.
12. Terríbili et ei qui aufert spíritum **príncipum**, *
terríbili apud *reges terræ*.

Terra trému-it et qui-é- vit, dum exsúrge-ret in judí-ci-o De-us.

_____ Známy je Boh v Judei a v Izraeli
je jeho meno veľké. * V Jeruzaleme má stan a na Sione príbytok. * Tam polámal lesklé

luky aj štít, aj meč a zbroj vojnovú. ✱ Ty, Zázračný, žiariš z vrchov plienenia; olúpení boli chrabrí bojovníci. ✱ A teraz spia svoj sen, ochabli ruky všetkých hrdinov. ✱ Bože Jakubov, keď si ty pohrozil, zmeraveli jazdci aj kone. ✱ Si hrozný; kto sa môže vzopriet' proti tebe, keď sa rozhneváš? ✱ Z neba si vyniesol rozsudok; zem sa zatriasla a zatíchla, ✱ keď povstal Boh a súdil aby zachránil všetkých tichých na zemi. ✱ Lebo teba oslávi aj hnev človeka a tí, čo vyhnú hnevu, budú sláviť tvoj sviatočný deň. ✱ Pánovi, svojmu Bohu, skladajte sľuby a plňte ich; všetci, čo vôkol neho stojíte, prineste dary Hroznému. ✱ Tomu, čo kniežatám smelosť odníma a pre zemských kráľov je postrachom.

9. Ant.

VII a

I

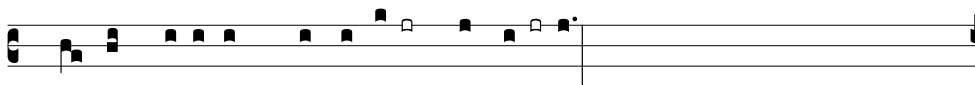

n di- e * tri-bu-la-ti-ónis me-æ De-um exqui-sí-vi

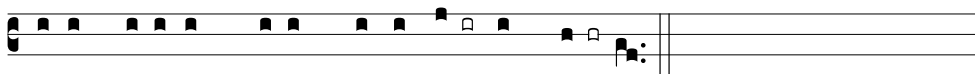

mánibus me-is.

Psalmus 76

1. Vo-ce me-a ad Dóminum clamá- vi: *

voce me-a ad De-um, et intén-dit mi- hi.

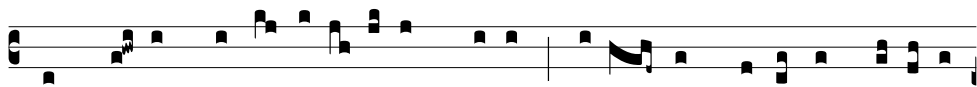
2. In die tribulatiónis meæ Deum exquisívi, † mánibus meis nocte
contra eum: * et non sum decéptus.

3. Rénuít consolári ánima meá: † memor fui Dei, et delectátus sum,
et exercitátus sum: * et defécit spíritus meus.

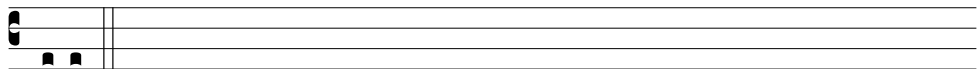
4. Anticipavérunt vigílias óculi mei: *
turbátus sum, et non sum locútus.

5. Cogitávi dies antíquos: * et annos ætérnos in mente hábui.

-
6. Et meditátus sum nocte cum **corde meo**, *
et exercitábar, et scopébam **spíritum meum**.
 7. Numquid in ætérnum projíciet **Deus**: *
aut non appónet ut complacítior sit adhuc?
 8. Aut in finem misericórdiam **suam** abscíndet, *
a generatióne in generatiónem?
 9. Aut obliviscétur miseréri **Deus**: *
aut continébit in ira sua misericórdias **suas**?
 10. Et **dixi**: Nunc **cœpi**: * hæc mutátio dèxteræ Excélsi.
 11. Memor fui óperum **Dómini**: *
quia memor ero ab inítio mirabílium tuórum.
 12. Et meditábor in ómnibus opéribus **tuis**: *
et in adinventiúnibus tuis **exercébor**.
 13. Deus, in sancto via **tua**: † quis Deus magnus sicut **Deus noster**? *
tu es Deus qui facis **mirabília**.
 14. Notam fecísti in pópulis virtútem **tuam**: *
redemísti in bráchio tuo pópulum tuum filios **Jacob** et **Joseph**.
 15. Vidérunt te aquæ, Deus, vidérunt te aquæ: *
et timuérunt et turbátæ **sunt abyssi**.
 16. Multitúdo sónitus **aquárum**: * vocem dedérunt **nubes**.
 17. Etenim sagíttæ **tuæ tránseunt**: * vox tonítrui **tui** in **rota**.
 18. Illuxérunt coruscationes tuæ **orbi terræ**: *
commóta est, et contrémuit **terra**.
 19. In mari via tua, et sémitæ tuæ in aquis **multis**: *
et vestígia tua non **cognoscéntur**.
 20. Deduxísti sicut oves **pópulum tuum**, * in manu **Móysi** et **Aaron**.

In di- e tri-bu-la-ti- ónis me-æ De-um exqui-sí-vi mánibus

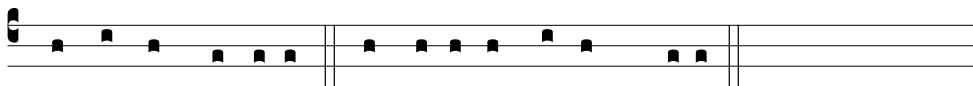

me-is.

Hlasne volám k Pánovi, k Bohu volám a on ma počuje.

✱ Boha hľadáme v deň svojho súženia, vystieram svoje ruky za noci neúnavne. ✱ Moja duša sa nechce dať potešiť, na Boha myslím a vzdychám, uvažujem a klesám na duchu. ✱ Viečka mi držíš v bdelosti, som rozrušený a nevládzem hovoriť. ✱ Premýšľam o dňoch minulých a dávne roky mám na mysli. ✱ Za noci rozjímam vo svojom srdci, premýšľam a v duchu sa pýtam: ✱ Vari Boh zavrhuje naveky a viac sa nezmiluje? ✱ Vari je navždy koniec jeho dobroty, prestalo jeho slovo z pokolenia na pokolenie? ✱ Či Boh zabúda na zmlovanie, či pre hnev zdržiava svoje zľutovanie? ✱ Vtedy som si povedal: „To je tá bolesť moja, že sa pravica Najvyššieho odvrátila odo mňa.“ ✱ Pamätám, Pane, na tvoje skutky, pamätám na dávne zázraky. ✱ O všetkých tvojich dielach rozmýšľam a uvažujem o tvojich činoch. ✱ Bože, tvoja cesta je svätá. Ktorý boh je taký veľký, ako je náš Boh? Ty si Boh, ty konáš zázraky, ✱ národom si dal poznať svoju moc. Svojím ramenom si vyslobodil svoj ľud, synov Jakubových a Jozefových. ✱ Bože, uzreli ťa vody, uzreli ťa vody a rozbúrili sa i zvířili sa hlbiny. ✱ Oblaky vychrlili prúdy vôd, v mračnách hrom zadunel ✱ a zôkol-vôkol tvoje štipy šľahali. Ako hrmot kolies zaburácal tvoj hrom, ✱ blýskavica ožiarila zemekruh, zem sa zachvela a zatriasla. ✱ Tvoja cesta vedie cez more a cez veľké vody tvoje chodníky, ale tvoje stopy nikde nebadateľ. ✱ Ako ovce si viedol svoj ľud rukou Mojžiša a Árona.

℣. Exsúrge, Dómine. ℞. Et júdi-ca causam me-am.

Lectio 7 (1 Cor 11:17-22)

De Epistola prima beáti Pauli Apóstoli ad Corínthios

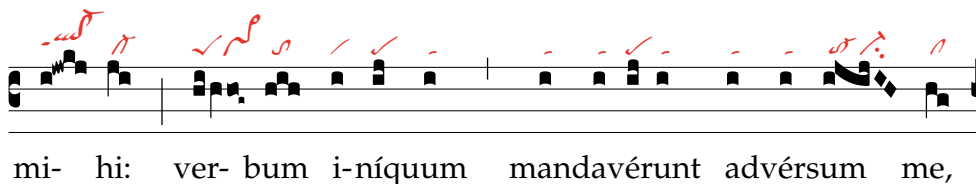
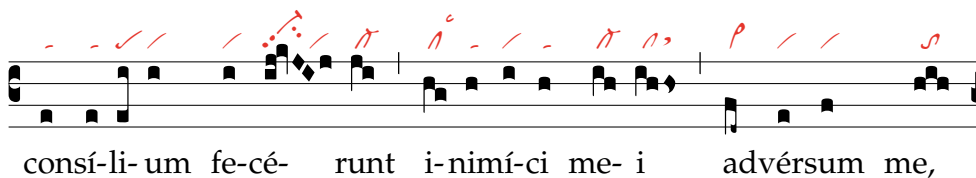
Hoc autem præcipio: non laudans quod non in mélius, sed in deterius convenítis. Primum quidem conveniéntibus vobis in Ecclésiam, áu-dio scissuras esse inter vos, et ex parte credo. Nam oportet et hæreses esse, ut et qui probáti sunt, manifesti fiant in vobis. Conveniéntibus ergo vobis in unum, jam non est Domínicam cenam manducáre. Unu-squisque enim suam cœnam præsumit ad manducándum. Et alius quidem ésurit, alius autem ébrius est. Numquid domos non habetis ad manducándum et bibéndum? aut Ecclésiam Dei contémnitis, et confúnditis eos, qui non habent? Quid dicam vobis? Laúdo vos? In hoc non laudo.

_____ *Ked' vás už napomínam, nechválim vás, že sa neschádzate na lepšie, ale na horšie. Predovšetkým počúvam, že sú medzi vami roztržky, keď sa schádzate v cirkvi. A sčasti tomu aj verím. Lebo musia byť medzi vami aj rozkoly, aby sa ukázalo, kto z vás sa osvedčí. Keď sa teda schádzate, nie je to požívanie Pánovej večere, lebo každý si hneď vezme a zje svoju večeru a potom jeden je hladný a druhý opitý. Nemáte vari domy, kde môžete jesť a piť? Alebo opovrhujete Božou cirkvou a chcete zahanbiť tých, čo nič nemajú? Čo vám mám povedať? Mám vás chváliť? Za toto vás nepochválim.* _____

Resp. 7

VII

E

di- cén- tes. * Vení-te.

_____ Bol som ako krotký baránok, vedený na zabitie; ani som nevedel, že stroja proti mne úklady: * „Zmárnime strom v jeho miazge, vykoreňme ho zo zeme živých, nech sa viac ani nespomenie jeho meno!“ * Moji nepriatelia si šuškejú proti mne a zmýšľajú zle o mne: neprávosti. Neprávosti proti mne rozširujú, hovoriac: _____

Lectio 8 (1 Cor 11:23-26)

Ego enim accepi a Dómino quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Jesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem, Et grátias agens fregit, et dixit: Accípite, et manducate: hoc est corpus meum, quod pro vobis tradétur: hoc fácite in meam commemoratiónem. Simíliter et calicem, postquam cœnávít, dicens: Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine: hoc fácite, quotiescúmque bibetis, in meam commemora-tiόnem. Quótiescumque enim manducabitis panem hunc, et calicem bibetis, mortem Dómini annuntiábitis donec véniat.

_____ Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vďaky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde. _____

Resp. 8

VII

U

- na hó- ra non po-tu- í- stis vi-gi-lá-

re mé- cum, qui exhortabá-mi- ni mó-ri pro me? *

Vel Jú- dam non vi-dé- tis, quómo- do non dór- mit,

sed festí- nat trá-de-re me Ju- dæ- is?

¶. Quid dormí- tis? súrgi-te, et o-rá- te, ne intré-tis in

ten- ta-ti- ó- nem. * Vel Jú- dam.

_____ Nemohli ste ani hodinu so mnou bdiť? Tvrdili ste, že ste ochotní za mňa zomrieť! * Alebo nevidíte Judáša, ktorý nespí, ale ponáhl'a sa zradiť ma židom? * Prečo spíte? Vstaňte a modlite sa, aby ste neprišli do pokušenia. _____

Lectio 9 (1 Cor 11:27-34)

Itaque quicumque manducaverit panem hunc, vel biberit calicem Domini indigne, reus erit corporis et sanguinis Domini. Probet autem seipsum homo: et sic de pane illo edat, et de calice bibat. Qui enim manducat et bibit indigne, iudicium sibi manducat et bibit, non diiudicans corpus Domini. Ideo inter vos multi infirmi et imbecilles, et dormiunt multi. Quod, si nosmetipsos dijudicemus, non utique iudicemur. Dum iudicamur autem, a Domino corrípimur, ut non cum hoc mundo damnemur. Itaque, fratres mei, cum convenitis ad manducandum, invicem expectáte. Si quis ésurit, domi manducet: ut non in iudicium conveniatis. Cetera autem, cum vénero, disponam.

_____ *Kto by teda jedol chlieb alebo pil Pánov kalich nehodne, previní sa proti Pánovmu telu a krvi. Nech teda človek skúma sám seba, a tak je z toho chleba a pije z kalicha. Lebo kto je a pije, a nerozoznáva telo, ten si je a pije odsúdenie. Preto je medzi vami veľa slabých a chorých a mnohí umierajú. Keby sme súdili sami seba, neboli by sme súdení. Ale keď sme súdení, Pán nás napráva, aby sme neboli odsúdení s týmto svetom. A tak, bratia moji, keď sa schádzate jesť, čakajte jeden na druhého. Ak je niekto hladný, nech sa naje doma, aby ste sa neschádzali na odsúdenie. Ostatné zariadim, keď prídem.* _____

Resp. 9

I
S

E- ni- ó- res pó- pu- li consí- li- um fe- cé-

runt, * Ut Jé-sum dó-lo tené- rent, et oc- cí- de- rent: cum

gládi- is et fústi-bus ex-i- é- runt tamquam ad latró- nem.

℣. Collegérunt pontí-fi- ces et pha- ri- saé- i concí- li- um.

* Ut Jé-sum. ℞. Se- ni- ó- res.

– Starší I'udu sa zhromaždili, * aby Ježiša podvodne chytali a zabili; vyšli naňho s mečmi a kyjmi ako na zločinca. * Veľ'kňazi a farizeji sa zhromaždili.

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD LAUDES

℣. Deus, in adjutórium meum inténde.

℟. Dómine ad adjuvándum me festína.

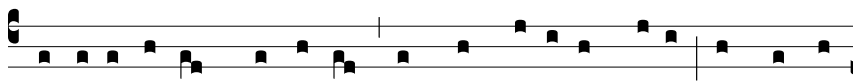
Glória Patri, et Fílio, et Spirítui Sáncto. Sicut erat in princípio, et nunc, et semper, et in sæcula sæculórum. Amen.

Laus tibi Dómine, Rex ætérne glóriæ.

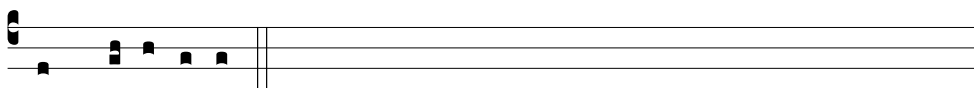
1. Ant.

VIII G

I

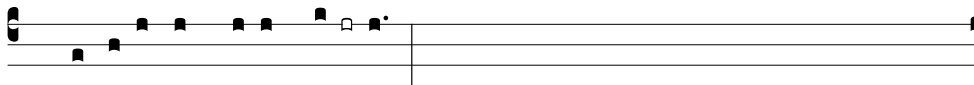

usti-fi-cé-ris, Dómi-ne, * in sermónibus tu-is, et vincas

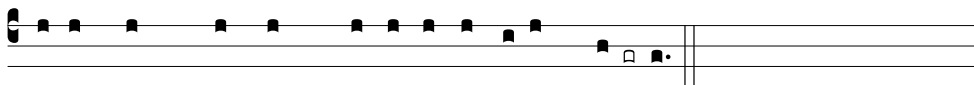

cum iudi-cá-ris.

Psalmus 50

1. Mi-seré-re me-i De- us, *

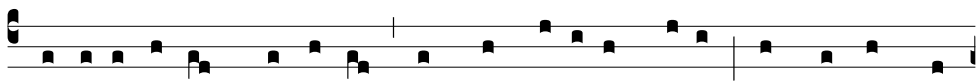

secúndum magnam mi-se-ri-córdi-am tu- am.

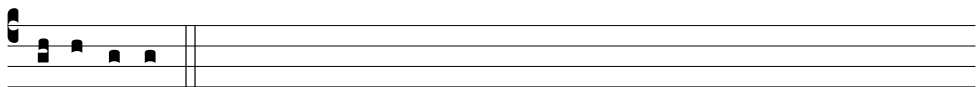
2. Et secúndum multitudinem miseratiónum tuárum, *
dele iniquitátem meam.

-
3. Amplius lava me ab iniquitáte **mea**: * et a peccáto *meo* **munda** me.
 4. Quóniam iniquitátem meam ego **cognó**sco: *
et peccátum meum contra *me est* **semper**.
 5. Tibi soli peccávi, et malum coram te **feci**: *
ut justificéris in sermónibus tuis, et vincas cum *judicáris*.
 6. Ecce enim in iniquitátibus **concé**ptus sum: *
et in peccátis concépit me *mater* **mea**.
 7. Ecce enim veritátem **dilexí**sti: *
incérta et occúlta sapiéntiæ tuæ **manifestásti** **mihi**.
 8. Aspérges me hyssópo, et **mundá**bor: *
lavábis me, et super nivem *deal***bá**bor.
 9. Audítui meo dabis gáudium et lætítiam: *
et exsultábunt ossa *humiliáta*.
 10. Avérte fáciem tuam a peccátis **meis**: *
et omnes iniquitátes *meas* **dele**.
 11. Cor mundum crea in me, **Deus**: *
et spíritum rectum ínno^{va} in viscéribus **meis**.
 12. Ne projícias me a fácie **tua**: *
et spíritum sanctum tuum ne áu^{feras} **a** me.
 13. Redde mihi lætítiam salutáris **tui**: *
et spírítu principáli **confírma** me.
 14. Docébo iníquos vias **tuas**: * et ímpii ad te **converténtur**.
 15. Líbera me de sanguínibus, Deus, Deus salutis **meæ**: *
et exsultábit lingua mea **justítiam tuam**.
 16. Dómine, lábia mea **apéries**: *
et os meum annuntiábit *laudem* **tuam**.

17. Quóniam si voluísse sacrificium, dedíssem útique: *
holocáustis non *delectáberis*.
18. Sacrificium Deo spíritus contribulátus: *
cor contrítum et humiliátum, Deus, *non despíci*es.
19. Benígne fac, Dómine, in bona voluntáte tua Sion: *
ut ædificéntur muri *Jerúsalem*.
20. Tunc acceptábis sacrificium justítiæ, oblatiónes, et holocáusta: *
tunc impónent super altáre *tuum vítulos*.

Iusti-fi-cé-ris, Dómi-ne, in sermónibus tu-is, et vincas cum

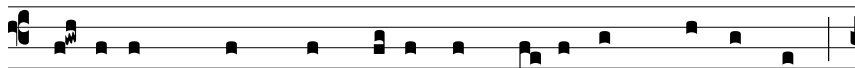
iudi-cá-ris.

Zmiluj sa,
Bože, nado mnou pre svoje milosrdenstvo a pre svoje veľké zľ'utovanie znič moju nepravosť.
Úplne zmy zo mňa moju vinu a očisť ma od hriechu. * Vedomý som si svojej nepravosti
a svoj hriech mám stále pred sebou. * Proti tebe, proti tebe samému som sa prehrešil a urobil
som, čo je v tvojich očiach zlé, aby si sa ukázal spravodlivý vo svojom výroku a nestranný
vo svojom súde. * Naozaj som sa v nepravosti narodil a hriešneho ma počala moja mat'.
Ty naozaj máš záľubu v srdci úprimnom a v samote mi múdrosť zjavuješ. * Pokrop ma
yzopom a zasa budem čistý; umy ma a budem belší ako sneh. Daj, aby som počul radosť
a veselosť, a zaplesajú kosti, ktoré si rozdrvil. * Odvráť svoju tvár od mojich hriechov
a zotri všetky moje viny. Bože, stvor vo mne srdce čisté a v mojom vnútri obnov ducha
pevného. * Neodvrhuj ma pred svojej tváre a neodnímaj mi svojho ducha svätého. Navráť
mi radosť z tvojej spásy a posilni ma duchom veľkej ochoty. * Poučím blúdiacich o tvojich
cestách a hriešnici sa k tebe obrátia. Bože, Boh mojej spásy, zbav ma škorný kroipreliať
a môj jazyk zajasá nad tvojou spravodlivosťou. * Pane, otvor moje pery a moje ústa budú
ohlasovať tvoju slávu. Veď ty nemáš záľubu v obete, ani žertvu neprijmeš odo mňa. Obetou
Bohu milou je duch skrušený; Bože, ty nepohrdaš srdcom skrušeným a poníženým. * Bud'
dobrotivý, Pane, a milosrdný voči Sionu, vybuduj múry Jeruzalema. Potom prijmeš náležité
obety, obetné dary a žertvy; potom položia na tvoj oltár obetné zvieratá.

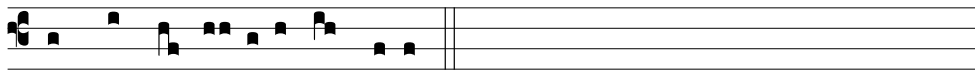
2. Ant.

II D

D

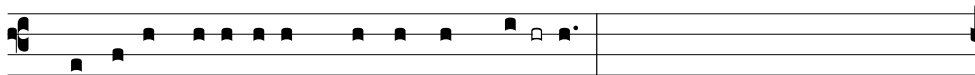

ominus * tamquam ovis ad víctimam ductus est,

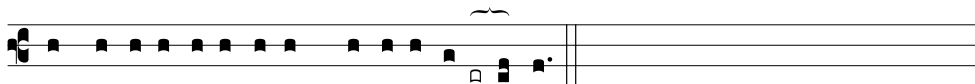

et non a-pé-ru-it os su-um.

Psalmus 89

1. Dómine, refúgi-um factus es **no-** bis: *

a genera-ti-óne in genera-ti- ónem.

2. Priúsqvam montes fíerent, aut formarétur terra et **orbis**: *
a sǽculo et usque in sǽculum tu *es*, **Deus**.

3. Ne avértas hóminem in humilitátem: *
et dixísti: Convertímini, fílii **hóminum**.

4. Quóniam mille anni ante óculos **tuos**, *
tamquam dies hestérna, quæ *præteríit*.

5. Et custódia in **nocte**, * quæ pro níhilo habéntur, eórum *anni* **erunt**.

6. Mane sicut herba tránseat, † mane flóreat, et **tránseat**: *
véspere décidat, indúret et *aréscat*.

7. Quia defécimus in ira **tua**, * et in furóre tuo turbáti **sumus**.

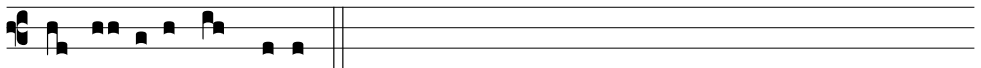
8. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu **tuo**: *
sǽculum nostrum in illuminatióne vultus **tui**.

9. Quóniam omnes dies nostri defecérunt: * et in ira tua *defécimus*.

10. Anni nostri sicut aránea meditabúntur: *
dies annórum nostrórum in ipsis, septuagínta anni.
11. Si autem in potentátibus, octogínta anni: *
et ámplius eórum, labor *et* dolor.
12. Quóniam supervénit mansuetúdo: * et corripiémur.
13. Quis novit potestátem iræ tuæ: *
et præ timóre tuo iram tuam dinumeráre?
14. Déxteram tuam sic notam fac: * et erudítos corde in sapiéntia.
15. Convértere, Dómine, úsquequo? *
et deprecábilis esto super servos tuos.
16. Repléti sumus mane misericórdia tua: *
et exsultávimus, et delectáti sumus ómnibus diébus nostris.
17. Lætáti sumus pro diébus, quibus nos humiliásti: *
annis, quibus vídimus mala.
18. Réspice in servos tuos, et in ópera tua: * et dírige fílios eórum.
19. Et sit splendor Dómini Dei nostri super nos, † et ópera mánuum
nostrárum dírige super nos: * et opus mánuum nostrárum dírige.

Dominus tamquam ovis ad víctimam ductus est, et non

a-pé-ru-it os su-um.

_____ Pane, stal si sa nám útočišťom z pokolenia na pokolenie. * Prv než sa vrchy zrodili a povstali zem i svet, ty, Bože, si od vekov až naveky. * Človeka vraciaš do prachu a hovoríš: „Vráťte sa, synovia človeka!“ * Ved’ tisíc rokov je u teba ako deň včerajší, čo sa pominul, * a ako jedna nočná stráž. Uchvacuješ ich: sú ako ranný sen; * sú ako bylina v rozpuku: ráno kvitne a rastie, večer vädne a usychá. * Hynieme vskutku pre tvoj hnev a desí nás

tvoje rozhorčenie. * Naše neprávosti si postavil pred svoj zrak a pred jas svojej tváre naše tajné chyby. * V tvojom hneve sa nám mŕňajú všetky dni * a naše roky plynú ako vzdych. Vek nášho žitia je sedemdesiat rokov * a ak sme pri sile, osemdesiat. No zväčša sú len trápením a trýznou, * ubiehajú rýchlo a my odlietame. * Kto pozná silu tvojho hnevu a s bážňou prijme tvoje rozhorčenie? * A tak nás nauč rátať naše dni, aby smenašli múdrosť srdca. * Obráť sa k nám, Pane; dokedy budeš meškať? Zl'utuj sa nad svojimi služobníkmi. * Hneď zrána nás naplň svojou milosťou a budeme jasat' a radovať sa po všetky dni života. * Rozveseľ nás za dni, keď si nás ponížil, za roky, keď sme okusovali nešťastie. * Nech sa tvoje dielo zjaví tvojim služobníkom a ich deťom tvoja nádhera. * Nech je nad nami dobrotivosť Pána, nášho Boha; upevňuj dielo našich rúk, dielo našich rúk upevňuj! —

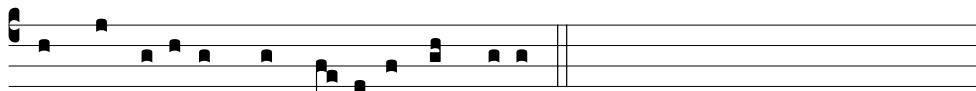
3. Ant.

VIII G

C

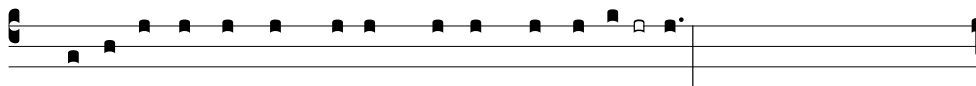

con-trí-tum est * cor me-um in mé-di-o me- i,

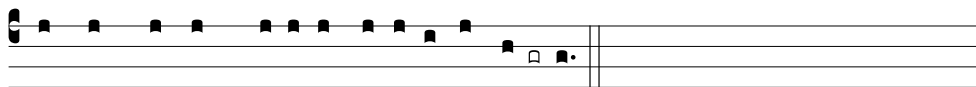

contremu-érunt ómni- a ossa me-a.

Psalms 35

1. Di-xit in-jústus ut de-línquat in seme-tí-pso: *

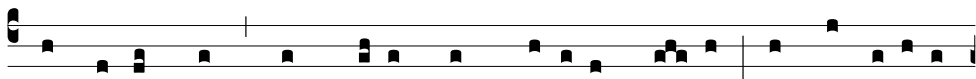
non est timor De-i ante ócu-los e- jus.

2. Quóniam dolóse egit in conspéctu ejus: *
ut inveniátur iníquitas ejus ad ódium.

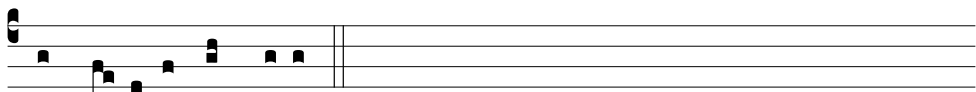
3. Verba oris ejus iníquitas, et dolus: *
nóluit intellígere ut bene ágeret.

4. Iniquitátem meditátus est in cubíli suo: † ástitit omni viæ non
bonæ, * malítiam autem non odívit.

5. Dómine, in cælo misericórdia **tua**: * et véritas tua usque *ad* **nubes**.
6. Justítia tua sicut montes **Dei**: * judícia tua *abýssus* **multa**.
7. Hómines, et juménta salvábis, **Dómine**: *
quemádmódum multiplicásti misericórdiam *tuam*, **Deus**,
8. Fílii autem **hóminum**, * in tégmine alárum tuárum *sperábunt*.
9. Inebriabúntur ab ubertáte domus **tuæ**: *
et torrénite voluptátis tuæ *potábis* eos.
10. Quóniam apud te est fons **vitæ**: *
et in lúmine tuo vidébimus **lumen**.
11. Præténde misericórdiam tuam sciéntibus te, *
et justítiam tuam his, qui *recto sunt* **corde**.
12. Non véniat mihi pes **supérbiæ**: *
et manus peccatóris non *móveat* me.
13. Ibi cecidérunt qui operántur iniquitátem: *
expúlси sunt, nec potuérunt **stare**.

Contrí-tum est cor me-um in médi-o me- i, contremu-érunt

ómni- a ossa me-a.

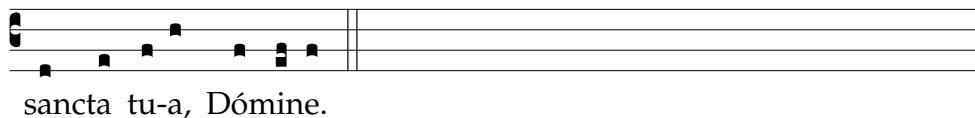
_____ Neprávosť našepkáva
hriešnikovi v hĺbke jeho srdca; pred jeho očami nieto bázne Božej. ✱ Sám sebe lichotí do
vlastných očí, aby nemusel poznať svoju neprávosť a zanevrieť na ňu. Slová jeho úst sú
neprávosť a klam; prestal už myslieť rozodážne a robiť dobre. Na svojom lôžku premýšľa
o neprávosti, dáva sa na cesty nedobré, nijakej zloby sa neštíti. ✱ Pane, tvoje milosrdenstvo
siahá po nebesia a tvoja vernosť až k oblakom. Tvoja spravodlivosť je ako Božie výšiny,
tvoje súdy ako morská hĺbina: ty, Pane, ľuďom i zveri pomáhaš. ✱ Bože, aké vzácné je tvoje
milosrdenstvo! Ľudia sa utiekajú do tône tvojich krídel. Opájajú sa blahobytom tvojho domu

a pijú z potoka tvojich rozkoší. Ved' u teba je zdroj života a v tvojom svetle uvidíme svetlo.
 * Svoju milosť daj tým, čo ťa poznajú, a spravodlivosť tým, čo majú srdce úprimné. Nech
 ma nezasiahne noha pyšného, nech mnou nepohne ruka hriešnika. Hl'a, padli tí, čo páchali
 neprávosť, zrútili sa a viac nevstanú.

4. Ant.

IV A*

E

Canticum Moysi (Exodi 15, 1-19)

1. Cantémus Dómino: glo-ri-óse enim magni-fí-cátus est, *

equum et ascensórem de-jé-cit in ma- re.

2. Fortitúdo mea, et laus mea Dóminus, *
 et factus est mihi in salútem.

3. Iste Deus meus, et glorificábo eum: *
 Deus patris mei, et exaltábo eum.

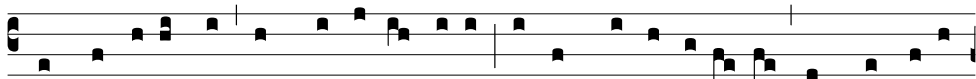
4. Dóminus quasi vir pugnátor, † Omnípotens nomen ejus. *
 Currus Pharaónis et exércitum ejus projécit in mare.

5. Elécti príncipes ejus submérsi sunt in Mari Rubro: *
 abyssi operuérunt eos, descendérunt in profúndum quasi lapis.

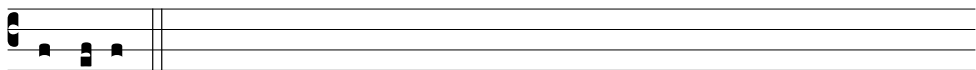
6. D xtera tua, D mine, magnific ta est in fortit    ne: † d xtera tua, D mine, perc ssit *inim cum*. *
Et in multitudine gl ri  tu  deposu sti *advers rios tuos*:
7. Misisti iram tuam, qu  devor vit eos *sicut st pulam*. *
Et in sp ritu fur ris tui *congreg t  sunt aqu *:
8. Stetit *unda fluens*, * congreg t  sunt aby ssi in *m dio mari*.
9. Dixit inim cus: P rsequar et *compreh ndam*, *
d vidam sp lia, impl bitur * nima mea*:
10. Evagin bo gl dium *meum*, * interficiet eos *manus mea*.
11. Flavit sp ritus tuus, et op ruit eos *mare*: *
submersi sunt quasi plumbum in *aquis vehem ntibus*.
12. Quis s milis tui in f rtibus, D mine? † quis s milis tui, magn ficus in *sanctitate*, * terr bilis atque laud bilis, *f ciens mirab lia*?
13. Extend sti manum tuam, et devor vit eos *terra*. *
Dux fu sti in miseric rdia tua p pulo *quem redem sti*:
14. Et port sti eum in fortit    ne *tua*, * ad habit culum sanctum *tuum*.
15. Ascend runt p puli, et *ir ti* sunt: *
dol res obtinu runt habit tores *Phil sthiim*.
16. Tunc conturb ti sunt principes *Edom*, † rob stos Moab obt nuit *tremor*: * obrigu runt omnes habit tores *Ch naan*.
17. Irruat super eos form do et *pavor*, * in magnitudine *br chii tui*:
18. Fiant imm biles quasi lapis, † donec pertr nseat p pulus *tuus*, D mine, * donec pertr nseat p pulus tuus iste, *quem possed sti*.
19. Introduces eos, et plant bis in monte heredit tis *tu *, *
firm ssimo habit culo tuo quod oper tus es, D mine:
20. Sanctu rium tuum, D mine, quod firmaverunt *manus tu *. *
D minus regn bit in * t rnum et ultra*.

21. Ingréssus est enim eques Phárao cum cúrribus ejus in mare: *
et redúxit super eos Dóminus aquas maris:

22. Fílii autem Israël ambulavérunt per siccum * in médio ejus.

Exhortátus es in virtú-te tu-a, et in re-fecti-ó-ne sancta tu-a,

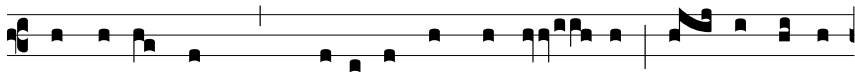

Dómine.

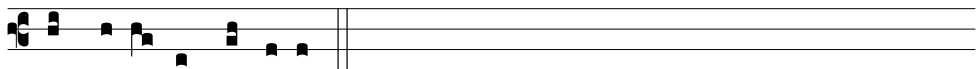
_____ Spievajme Pánovi, lebo sa preslávil: koňa i jazdca zmietol do mora.
* Pán je moja sila a moja udatnosť, on ma zachránil. * On je môj Boh, chcem ho velebiť;
Boh môjho otca, budem ho chváliť. * Pán je ako bojovník; Pán je jeho meno. Faraónove
vozy a jeho vojsko zmietol do mora. * Jeho najlepší bojovníci utonuli v Červenom mori.
Vlny ich pokryli; sť'a kameň klesli do hlbín. * Tvoja pravica, Pane, vyniká mocou, tvoja
pravica, Pane, zasiahla nepriateľa. * Pod dychom tvojho rozhorčenia sa nahromadili vody;
* pohyblivé vlny ako hrádza postáli, hlbiny stuhli uprostred mora. * Nepriateľ si povedal:
„Budem ich prenasledovať, chyťm ich; rozdelím korisť a moja duša sa nasýti. * Vytasím
svoj meč, moja ruka ich pozabíja!“ * Zavial tvoj vietor a prikrylo ich more; utonuli sť'a
olovo v mohutných vodách. * Kto sa ti, Pane, spomedzi bohov vyrovná? Kto sa ti vo velebe
a svätosti podobá? Ty hrozný a chvályhodný, ty robíš zázraky. * Vystrel si svoju ruku
a pohltila ich zem. Vo svojom milosrdenstve si viedol ľuď, ktorý si vykúpil, * svojou silou
si ho niesol k svojmu svätému príbytku. * Vovedieš ich a zasadíš na vrchu svojho dedičstva,
v svojom bezpečnom príbytku, ktorý si ty, Pane, urobil; * vo svätyni, ktorej základy kládli
tvoje ruky, Pane. Pán bude kralovať naveky a navždy. _____

5. Ant.

I g2

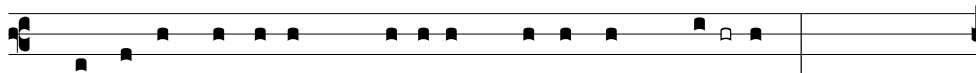

-blá-tus est, * qui-a ipse vó-lu it, et peccá-ta

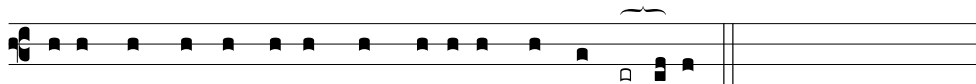

nostra ipse portávit.

Psalmus 146

1. Laudá-te Dóminum quóni-am bonus est **psalmus**: *

De-o nostro sit jucúnda, decóraque **laudá-ti**-o.

2. Ædíficans Jerúsalem **Dóminus**: * dispersiónes Israélis congregábit.

3. Qui sanat contrítos **corde**: * et álligat contritiónes **eórum**.

4. Qui númerat multitudínem stellárum: *
et ómnibus eis nómina **vocat**.

5. Magnus Dóminus noster, et magna virtus **ejus**: *
et sapiéntiæ ejus non *est* **númerus**.

6. Suscípiens mansuétos **Dóminus**: *
humílians autem peccatóres usque *ad* **terram**.

7. Præcínite Dómino in confessióne: * psállite Deo nostro *in* **cíthara**.

8. Qui óperit cælum **núbibus**: * et parat terræ **plúviam**.

9. Qui prodúcit in móntibus **fenum**: * et herbam servitúti **hóminum**.

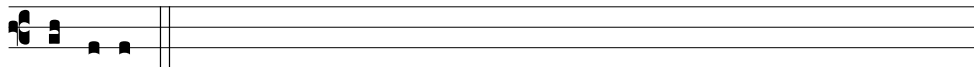
10. Qui dat juméntis escam **ipsórum**: *
et pullis corvórum invocántibus **eum**.

11. Non in fortitúdine equi voluntátem **habébit**: *
nec in tibiis viri beneplácitum *erit* **ei**.

12. Beneplácitum est Dómino super timéntes **eum**: *
et in eis, qui sperant super misericórdia ejus.

Oblá-tus est, qui-a ipse vó-lu- it, et peccá-ta nostra ipse

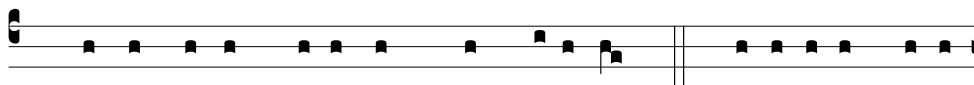

portávit.

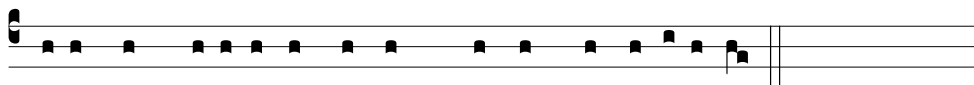
Chváľte Pána, lebo je dobré ospevovať nášho Boha, lebo je milé hlásať jeho slávu. * Pán stavia Jeruzalem a zhromažďuje roztratených Izraelitov. * Uzdravuje sklúčených srdcom a obväzuje ich rany. * On pozná počet hviezd a každú volá po mene. * Veľký je náš Pán a veľmi mocný, jeho múdrosť je nesmierna. * Tichých sa Pán ujíma, ale hriešnikov ponizuje až po zem. * Prespevujte Pánovi piesne oslavné, na citare hrajte nášmu Bohu. * On zatáhuje nebo oblakmi a zemi pripravuje dážď. * Na vrchoch dáva pučať tráve aj bylinám pre tvory, čo slúžia človeku. * Potravu dáva ľahnému dobytku i mladým havranom, čo k nemu krákajú. * V sile koňa nemá potechu ani záľubu v mužovi svalnatom. * Pánovi sa páčia tí, čo sa ho boja, a tí, čo dúfajú v jeho milosrdenstvo.

Versus (In loco Capituli)

Ÿ. Homo pa-cis me-æ, in quo sperá-vi. R. Qui edébat panes

me-os, ampli-ávit advérsus me supplanta-ti-ónem.

Ad Bened.

I g solemn.

T

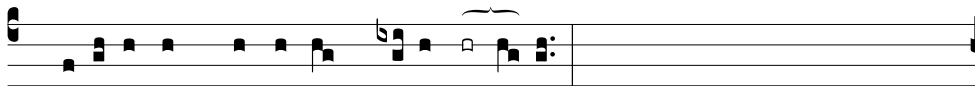

rádi-tor autem * dedit é-is signum, dí-cens:

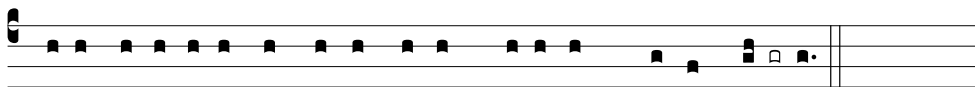

Quem oscu-látus fú-ero, ipse est, tené-te e-um.

Canticum Zachariae (Luc. 1:68-79)

1. *Benedíctus Dómi-nus, De-us Isra-ël: **

qui-a vi-si-távit, et fe-cit redempti-ónem ple-bis su- æ:

2. *Et eréxit cornu salútis nobis: * in domo David, púeri sui.*

3. *Sicut locútus est per os sanctórum, **
qui a sáeculo sunt, prophetárum ejus:

4. *Salútem ex inimícis nostris, **
et de manu ómnium, qui odérunt nos.

5. *Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: **
et memorári testaménti sui sancti.

6. *Jusjurándum, quod jurávit ad Abraham patrem nostrum, **
datúrum se nobis:

7. *Ut sine timóre, de manu inimicórum nostrórum liberáti, **
serviámus illi.

8. *In sanctitáte, et justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.*

9. *Et tu, puer, Prophéta Altíssimi vocáberis: **
præibis enim ante fáciem Dómini, paráre vias ejus:

10. *Ad dandam sciéntiam salútis plebi ejus: **
in remissiónem peccatórum eórum:

11. *Per víscera misericórdiæ Dei nostri: **
in quibus visitávit nos, óriens ex alto:

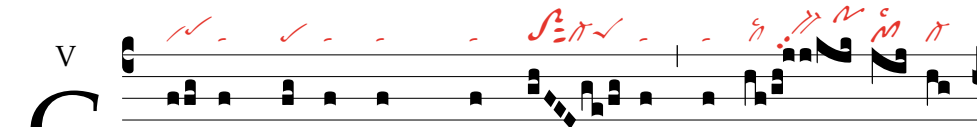
12. *Illumináre his, qui in ténebris, et in umbra mortis sedent: **
ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Trá-di-tor autem dedit é-is signum, dí-cens: Quem oscu-látus
fú-ero, ipse est, tené-te e-um.

_____ Nech je zvelebený Pán, Boh Izraela, lebo navštívil a vykúpil svoj ľud
* a vzbudil nám mocného Spasiteľa z rodu Dávida, svojho služobníka, * ako odpradávná
hovorel ústami svojich svätých prorokov, * že nás oslobodí od našich nepriateľov a z rúk
všetkých, čo nás nenávidia. * Preukázal milosrdenstvo našim otcom a pamätá na svoju
svätú zmluvu, * na prísahu, ktorou sa zaviazal nášmu otcovi Abrahámovi, že nás vyslobodí
z rúk nepriateľov, * aby sme mu bez strachu slúžili * vo svätosti a spravodlivosti pred jeho
tvárou po všetky dni nášho života. * A ty, chlapček, budeš sa volať prorokom Najvyššieho:
pôjdeš pred tvárou Pána, pripravíš mu cestu * a poučíš jeho ľud o spáse, * že mu náš
Boh z hĺbky svojho milosrdenstva odpustí hriechy. Tak nás Vychádzajúci z výsosti navštívi
* a zažiarí tým, čo sedia vo tme a v tóni smrti, a naše kroky upriami na cestu pokoja. _____

V

Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens
us-que ad mor-tem.

_____ Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť. _____

FERIA QUINTA IN CENA DOMINI AD MISSAM

Introitus

IV

N

OS au- tem * glo-ri- á- ri opór- tet, in cruce

Dó-mi-ni nostri Je- su Chris- ti: in quo est sa-lus, vi- ta,

et re- surre-cti- o no- stra: per quem salvá-ti, et li-be-rá- ti

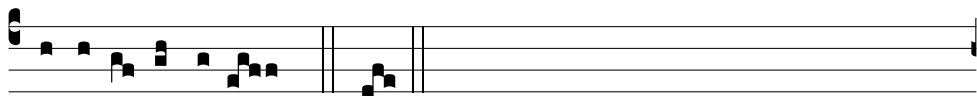
su- mus.

Ps. De- us mi-se-re-á-tur nostri, et be-ne-dí-cat nobis: * illúminet

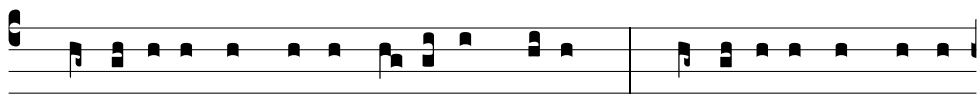
vultum su-um super nos, et mi-se-re-á-tur nostri. A. Nos.

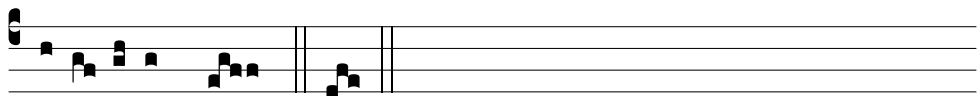
2. Ut cognoscámus in terra vi-am tu-am: * in ómnibus géntibus

sa-lu-tá-re tu-um. A. Nos.

3. Confi-te-ántur ti-bi póp-u-li, De-us: * confi-te-ántur ti-bi

póp-u-li omnes. A. Nos.

— My sa môžeme chváliť krížom nášho Pána Ježiša Krista, v ktorom je naša spása, život a vzkriesenie. Skrze neho sme spasení a oslobodení. * Bože, bud' nám milostivý a žehnaj nás; a tvoja tvár nech žiari nad nami. * Aby sa tvoja cesta stala známou na zemi a tvoja spása medzi všetkými národmi. * Bože, nech ťa velebia národy, nech ťa velebia všetky národy. —

Léctio libri Exodi

In diébus illis: Dixit Dóminus ad Móysen et Aaron in terra Ægýpti: «Mensis iste vobis princípium ménsium, primus erit in ménsibus anni. Loquímini ad univérsum cœtum filiórum Israel et dícite eis:

Décima die mensis huius tollat unusquísque agnum per famílias et domos suas. Sin autem minor est númerus, ut suffícere possit ad ves-céndum agnum, assúmet vicínus suum, qui iunctus est dómui suæ, iuxta númerum animárum, quæ suffícere possunt ad esum agni. Erit autem vobis agnus absque mácula, másculus, annículus; quem de ag-nis vel hædis tollétis et servábitis eum usque ad quartam décimam diem mensis huius; immolábítque eum univérsa congregátio filiórum Israel ad vésperam.

Et sument de ságuine eius ac ponent super utrúmque postem et in superlimináribus domórum, in quibus cómedent illum; et edent car-nes nocte illa assas igni et ázymos panes cum lactúcis amáris.

Sic autem comedétis illum: renes vestros accingétis, calceaménta ha-bébitis in pédibus, tenéntes báculos in mánibus, et comedétis festi-nánte; est enim Pascha (id est Tránsitus) Dómini!

Et transíbo per terram Ægýpti nocte illa percutiámque omne primo-génitum in terra Ægýpti ab hómine usque ad pecus; et in cunctis diis Ægýpti fáciam iudícia, ego Dóminus. Erit autem sanguis vobis in sig-num in díbus, in quibus éritis; et vidébo ságuinem et transíbo vos, nec erit in vobis plaga dispérdens, quando percússero terram Ægýpti.

Habébitis autem hanc diem in monuméntum et celebrábitis eam sol-lémnem Dómino in generatióibus vestris cultu sempitérno».

V. Verbum Dómini. **R.** Deo grátias.

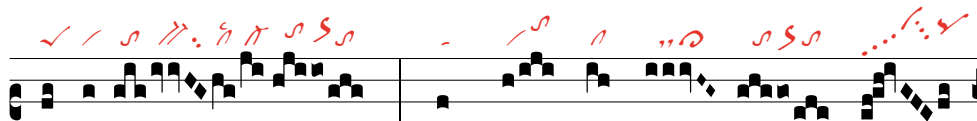
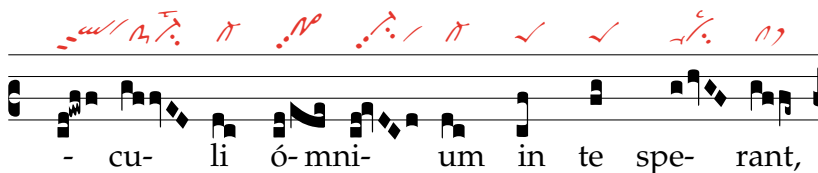
Pán povedal Mojžišovi a Áronovi v egyptskej krajine: „Tento mesiac bude pre vás počiatočným mesiacom. Bude vám prvým mesiacom v roku. Celej izraelskej pospolitosti oznámte: ✱ »Desiateho tohoto mesiaca nech si každý zaobstará baránka pre svoju rodinu, pre každý dom! Ak je však rodina málo na jedného baránka, potom nech si zaobstará spolu so svojím susedom, ktorého rodina býva najbližšie, podľa počtu osôb; podľa toho si máte zadovážiť baránka, koľko kto z vás zje.

✱ Baránok musí byť bezchybný, ročný samček. Vyberiete si ho spomedzi oviec alebo kôz. A bude vo vašej opatere do štrnásteho dňa tohto mesiaca, keď ho celá izraelská pospolitosť v podvečer zabije. ✱ I vezme sa z jeho krvi a namažú sa ňou obe veraje a vrchný prah dverí na domoch, v ktorých ho budú jesť. A v tú noc budú jesť mäso upečené na ohni; budete ho jesť s nekvaseným chlebom a s horkými zelinami. ✱ A budete ho jesť takto: Bedrá budete mať opásané, obuv na nohách a palicu v ruke. Budete jesť narýchlo, lebo je to Pánov prechod (Pesach). ✱ Lebo v tú noc prejdem celou egyptskou krajinou a usmrťím všetko prvorodené v egyptskej krajine od človeka až po dobytok a nad všetkými bohmi Egypta vykonám súd ja, Pán! Krv na vašich domoch, v ktorých bývate, bude znamením na vašu záchranu. Keď uvidím krv, prejdem popri vás a nezastihne vás nijaký zhubný úder, keď budem biť Egypt. ✱ Tento deň bude pre vás pamätným dňom a budete ho sláviť ako Pánov sviatok: z pokolenia na pokolenie ho budete sláviť ako večité ustanovenie!

Graduale

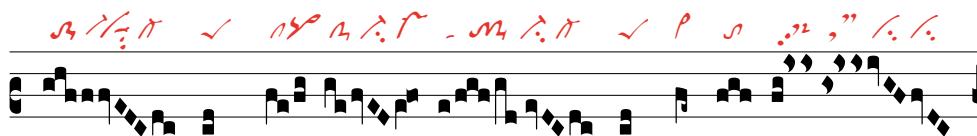
VII

O

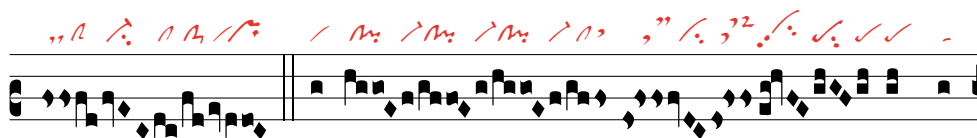

Dómine:

et tu das il- lis e-

scam in témpo- re oportú- no

V. Ape-

ris tu

ma- num tu- am: et imples

— Oči všetkých sa s dôverou upierajú na teba a ty im dávaš pokrm v pravý čas. ✱ Otváraš svoju ruku a dobrotivo nasycuješ všetko živé.

Lectio 2 (1Cor. 11, 23-26)

Lectio Epistolæ primæ beāti Pauli apóstoli ad Corínthios

Fratres: Ego accépi a Dómino, quod et trádidi vobis, quóniam Dóminus Iesus, in qua nocte tradebátur, accépit panem et grátias agens fregit et dixit: «Hoc est corpus meum, quod pro vobis est; hoc fácite in meam commemoratiónem»;

Simíliter et cálicem, postquam cenátum est, dicens: «Hic calix novum testaméntum est in meo sáanguine; hoc fácite, quotiescúmque bibétis, in meam commemoratiónem».

Quotiescúmque enim manducábitis panem hunc et cálicem bibétis, mortem Dómini annuntiátis, donec véniat.

℣. Verbum Dómini. ℟. Deo grátias.

— Ved' ja som od Pána prijal, čo som vám aj odovzdal, že Pán Ježiš v tú noc, keď bol zradený, vzal chlieb, vzdával vd'aky, lámal ho a povedal: „Toto je moje telo, ktoré je pre vás; toto robte na moju pamiatku.“ Podobne po večeri vzal kalich a hovoril: „Tento kalich je nová zmluva v mojej krvi. Toto robte, kedykoľvek ho budete piť, na moju pamiatku.“ A tak vždy, keď budete jesť tento chlieb a piť tento kalich, zvestujete Pánovu smrť, kým nepríde.

Graduale
V

C

Hris-tus factus est pro no-bis o-bé-di-ens

us-que ad mor-tem, mor-tem au-tem cru-cis.

¶. Propter quod et De-us exaltávit illum,

et de-dit il-li no-men, quod est

super om-ne no-men.

— Kristus sa stal pre nás poslušným až na smrť, až na smrť na kríži. * Preto ho Boh nad všetko povýšil a dal mu meno, ktoré je nad každé iné meno.

Evangelium (Io. 13, 1-15)

¶. Dóminus vobíscum. R. Et cum spíritu tuo.

¶. Lectio sancti Evangélii secúndum Joánnem. R. Glória tibi, Dómine.

Ante diem festum Paschæ, sciens Iesus quia venit eius hora, ut trānseat ex hoc mundo ad Patrem, cum dilexisset suos, qui erant in mundo, in finem diléxit eos.

Et in cena, cum Diábolus iam misisset in corde, ut tráderet eum Iudas Simónis Iscariótis, sciens quia ómnia dedit ei Pater in manus et quia a Deo exívit et ad Deum vadit, surgit a cena et ponit vestiménta sua et, cum accepisset línteum, præcínxit se. Deínde mittit aquam in pelvem et cœpit laváre pedes discipulórum et extérgere línteo, quo erat præcínctus.

Venit ergo ad Simónem Petrum. Dicit ei: «Dómine, tu mihi lavas pedes?». Respóndit Iesus et dixit ei: «Quod ego fácio, tu nescis modo, scies autem póstea». Dicit ei Petrus: «Non lavábis mihi pedes in ætérnum!». Respóndit Iesus ei: «Si non lávero te, non habes partem mecum». Dicit ei Simon Petrus: «Dómine, non tantum pedes meos, sed et manus et caput!». Dicit ei Iesus: «Qui lotus est, non índiget nisi ut pedes lavet, sed est mundus totus; et vos mundi estis, sed non omnes». Sciébat enim quisnam esset, qui tráderet eum; proptérea dixit: «Non estis mundi omnes».

Postquam ergo lavit pedes eórum et accépit vestiménta sua, cum recubuíssset íterum, dixit eis: «Scitis quid fécerim vobis? Vos vocátis me: “Magíster”, et: “Dómine”, et bene dícitis; sum étenim. Si ergo ego lavi vestros pedes, Dóminus et Magíster, et vos debétis alter altérius laváre pedes. Exémplum enim dedi vobis, ut, quemádmódum ego feci vobis, et vos faciátis».

V. Verbum Dómini. **R.** Deo grátias.

_____ Bolo pred veľkonočnými sviatkami. Ježiš vedel, že nadišla jeho hodina odísť z tohto sveta k Otcovi. A pretože miloval svojich, čo boli na svete, miloval ich do krajnosti. ✱ Pri večeri, keď už diabol vnukol Judášovi, synovi Šimona Iškariotského, aby ho zradil, Ježiš vo vedomí, že mu dal Otec do rúk všetko a že od Boha vyšiel a k Bohu odchádza, vstal od stola, zbliekol si odev, vzal plátennú zásteru a prepásal sa. Potom naliať vody do umývadla a začal umývať učeníkom nohy a utierať zásterou, ktorou bol prepásaný. ✱ Tak prišiel k Šimonovi Petrovi. On mu povedal: „Pane, ty mi chceš umývať nohy?“ Ježiš mu odpovedal: „Teraz ešte nechápeš, čo robím, ale neskôr pochopíš.“ Peter mu povedal: „Nikdy mi nebudeš umývať nohy!“ Ježiš mu odpovedal: „Ak ťa neumyjem, nebudeš mať podiel so mnou.“ Šimon Peter mu vravel: „Pane, tak potom nielen nohy, ale aj ruky a hlavu!“ Ježiš mu na to: „Kto sa okúpал, potrebuje si umyť už len nohy a je celý čistý. A vy ste čistí, ale

nie všetci.“ Vedel totiž, kto ho zradí, – preto povedal: „Nie všetci ste čistí.“ * Keď im umyl nohy a obliekol si odev, znova si sadol k stolu a povedal im: „Chápete, čo som vám urobil? Vy ma oslovujete: »Učiteľ« a: »Pane« a dobre hovoríte, lebo to som. Keď som teda ja, Pán a Učiteľ, umyl nohy vám, aj vy si máte jeden druhému nohy umývať. Dal som vám príklad, aby ste aj vy robili, ako som ja urobil vám. _____

AD LOTIONEM PEDUM

Ant.
III

M Andátum novum do vobis: * ut di-ligá-tis

invi-cem, sicut di-léxi vos, di-cit Dóminus.

— Nové prikázanie vám dávam: aby ste sa navzájom milovali, tak ako som ja miloval vás, hovorí Pán. _____

Psalmus 118-I,II

1. Be-á-ti immaculá-ti in vi- a: * qui ámbu-lant in le-ge Dómi-ni.
2. Beáti, qui scrutántur testimónia ejus: *
in toto corde exquírunť eum.
3. Non enim qui operántur iniquitátem, * in viis ejus ambulavérunt.
4. Tu mandásti * mandáta tua custodíri nimis.
5. Utinam dirigántur viæ meæ, *
ad custodiédas justificatiónes tuas!
6. Tunc non confúndar, * cum perspéxero in ómnibus mandátis tuis.

-
7. Confitébor tibi in directiōne **cordis**: *
in eo quod dídici iudícia **justítiaē tuæ**.
 8. Justificatiōnes **tuas custódiam**: *
non me derelínquas *usquequáque*.
 9. In quo córrigit adolescéntior **viam suam**? *
in custodiéndo **sermónes tuos**.
 10. In toto corde meo **exquisívi** te: * ne repéllas me a **mandátis tuis**.
 11. In corde meo abscondi **elóquia tua**: * ut non *peccem tibi*.
 12. **Benedíctus es, Dómine**: * doce me justificatiōnes **tuas**.
 13. In **lábiiis meis**, * pronuntiávi ómnia iudícia **oris tui**.
 14. In via testimoniórum tuórum **delectátus sum**, *
sicut in *ómnibus divítiis*.
 15. In **mandátis tuis exercébor**: * et considerábo *vias tuas*.
 16. In justificatiōnibus tuis **meditábor**: * non oblivíscar **sermónes tuos**.
 17. **Glória Patri, et Fílio**, * et **Spirítui Sancto**.
 18. Sicut erat in princípíu, et **nunc**, et **semper**, *
et in *sæcula sæculórum*. **Amen**.

Blažení

tí, čo idú cestou života bez poškvrny, čo kráčajú podľa zákona Pánovho. * Blažení tí, čo zachovávajú jeho príkazy a celým srdcom ho vyhl'adávajú. * To sú tí, čo nepáchajú neprávosť a idú jeho cestami. * Ty si dal príkazy, aby sa verne plnili. * Kiež by ma moje cesty viedli tak, žeby som zachovával tvoje ustanovenia. * Veru nebudem zahanbený, keď budem dodržiavať všetky tvoje príkazy. * S úprimným srdcom ti chcem ďakovať, že som poznal tvoje spravodlivé výroky. * Tvoje ustanovenia chcem zachovať, len ty ma nikdy neopust'. * Ako sa mladík na svojej ceste udrží čistým? Tak, že bude zachovávať tvoje slová. * Celým svojím srdcom ťa vyhl'adávam; nedaj, aby som zabľúdil od tvojich príkazov. * V srdci si uchovávam tvoje výroky aby som proti tebe nezhrešil. * Pane, ty si velebený; nauč ma svoje ustanovenia. * Svojimi perami vypočítavam všetky výroky tvojich úst. * Keď idem cestou tvojich zákonov, mám väčšiu radosť ako zo všetkého bohatstva. * Chcem sa cvičiť v tvojich predpisoch, rozjímať o tvojich cestách. * V tvojich ustanoveniach mám záľubu, na tvoje slová nechcem zabúdať.

Ant.

V

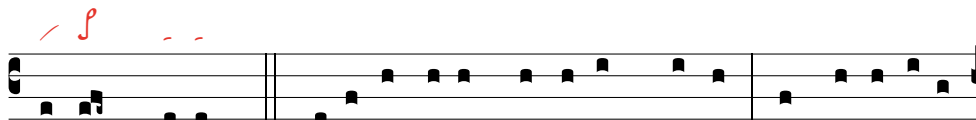
D

Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,

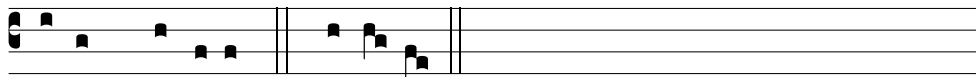
et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis

partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i

Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es

autem póste-a. A. Dómi-ne.

— Pane, ty mi chceš umývať nohy? Ježiš mu odpovedal: Ak ti neumyjem nohy, nebudeš mať so mnou podiel. * Pristúpil teda k Šimonovi Petrovi a Peter mu povedal: * Teraz ešte nechápeš, čo robám, ale neskôr pochopíš. —

Melodia altera

Ant.

V

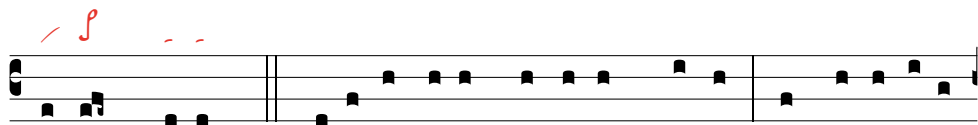
D

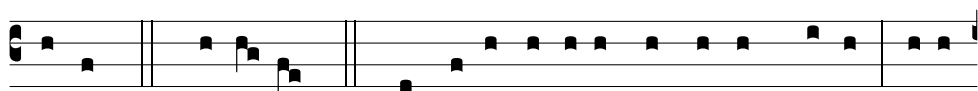
Omi-ne, * tu mi-hi la-vas pedes? Respóndit Jesus,

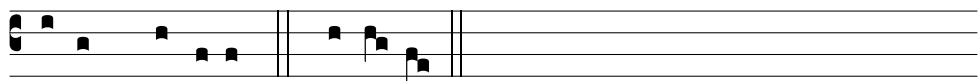
et di-xit e-i: Si non láve-ro ti-bi pedes, non habé-bis

partem mecum. V. Venit ergo ad Simónem Petrum, et di-xit e-i

Petrus. A. Dómi-ne. V. Quod ego fá-ci-o, tu nescis modo: sci-es

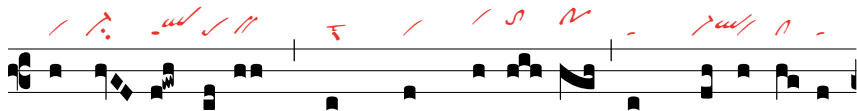

autem póste-a. A. Dómi-ne.

Ant.

II

D

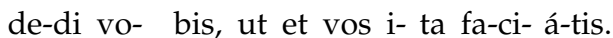
Omi- nus Jesus, * postquam cená- vit cum discí-pu-lis,

su-is, lavit pe-des e-órum, et a-it il-lis: Sci- tis quid

fé-ce-rim vo- bis, e-go Dómi- nus et Magíster? Exémplum

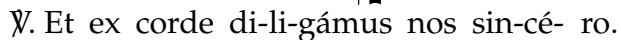
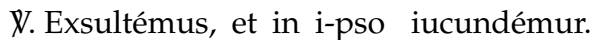
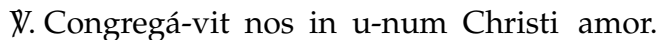
— Pán Ježiš, potom čo večeral so svojimi učeníkmi, umyl im nohy a povedal im: Vidíte, čo som vám urobil ja - Pán a učiteľ? Dal som vám príklad, aby ste si aj navzájom takto robili.

VI

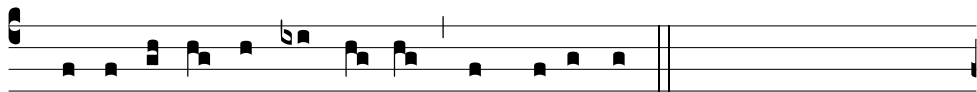

-bi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

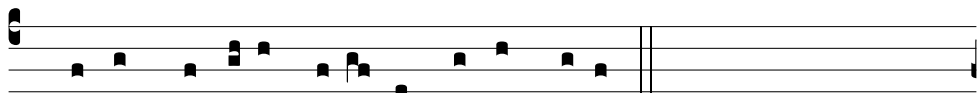
Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

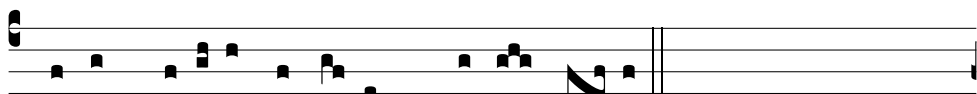
℣. Simul ergo cum in u-num congregámur:

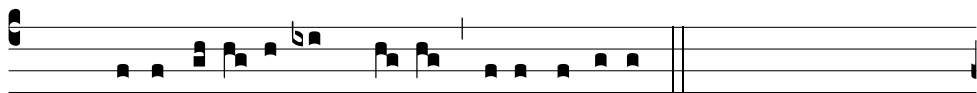
℣. Ne nos mente di-vi-dámur cave-ámus.

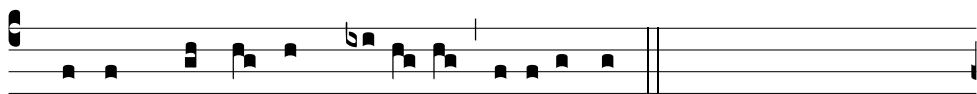
℣. Cessent iúrgi-a ma-lígna, cessent li-tes.

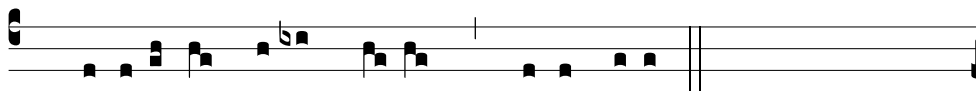
℣. Et in médi-o nostri sit Christus De- us.

Ant. Ubi cá-ri-tas est ve-ra, De-us i-bi est.

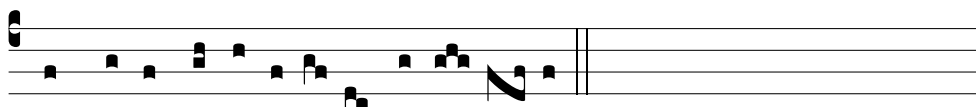
℣. Simul quoque cum be-á- tis vide-ámus.

¶ Glo-ri- ánter vultum tu-um, Christe De-us:

¶ Gáudi-um, quod est imménsum, atque probum.

¶ Sæcu-la per infi-ní-ta sæcu- ló- rum.

_____ Kde je láska opravdivá, tam Boh prebýva. ★ Láska Kristova nás zhromažďuje k stolu. V ňom sa všetci tešme, radujme sa spolu. Vrúčne ctíme Boha, nech je puto tuhšie. Milujme sa bratsky z otvorenej duše. ★ Keď nás teda láska spája pri oltári, hľad' me, by nás nikdy nedelili sváry. Nech sa od nás vzdialia nehody a spory, medzi nami Kristus večné bratstvo tvorí. ★ Kriste, Bože, daj nám s blaženými raja obdivovať krásu tvojho obličaja. Ty náš nesmierny zdroj čistej blaženosti, ktorá kľíči v čase, zreje vo večnosti. _____

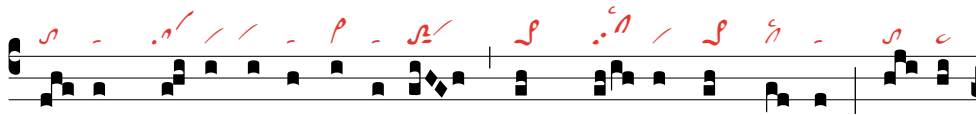
Communio

VIII

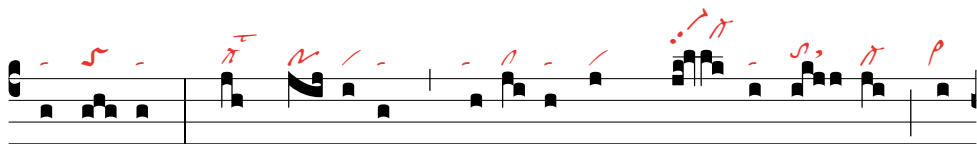
H

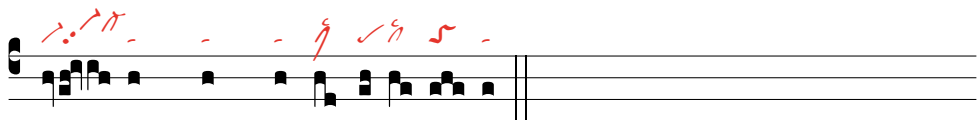
OC cor- pus, quod pro vobis tra- dé- tur: hic

ca- lix no-vi testaménti est in me- o sánguine, di- cit

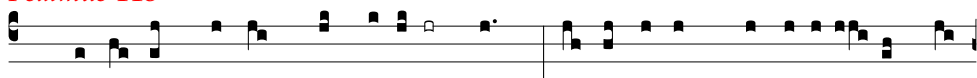
Dómi- nus: hoc fá- ci-te, quo-ti- escúmque súmi- tis, in

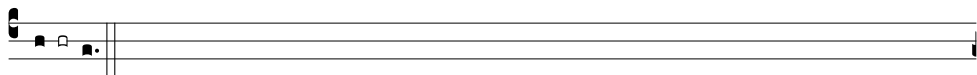
me- am commemo-ra-ti- ó-nem.

— *Toto je telo, ktoré sa obetuje za vás; tento kalich je nová zmluva, uzavretá mojou krvou. Kedykoľvek budete prijímať, robte to na moju pamiatku.* —

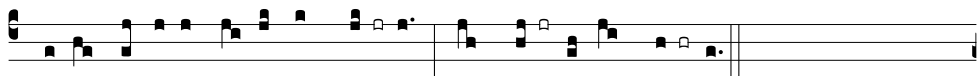
Psalmus 115

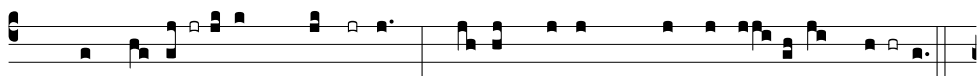
1. Cré-di-di, propter quod locútus sum: * e-go autem humi-li-á- tus sum

ni-mis.

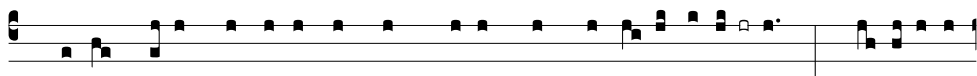
2. Ego di-xi in excéssu me- o: * Omnis homo mendax.

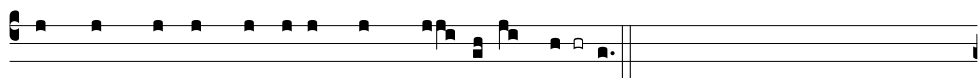
3. Quid retrí-bu-am Dómino, * pro ómnibus, quæ retrí-bu-it mi- hi?

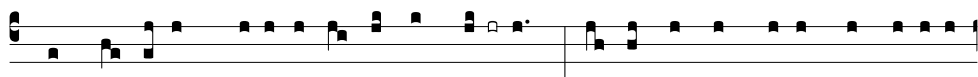
4. Cá-li- cem salu-tá-ris accípi-am: * et nomen Dómini invo-cá-bo.

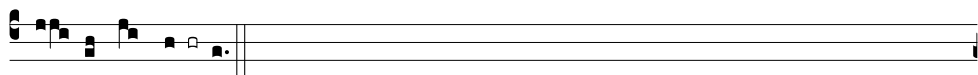
5. Vo-ta me-a Dómino reddam coram omni pópu-lo e- jus: * pre-ti-ósa

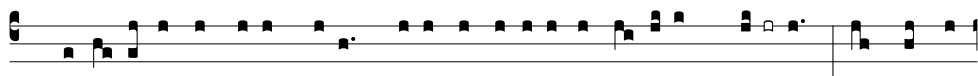
in conspéctu Dómini mors *sanctorum* e- jus:

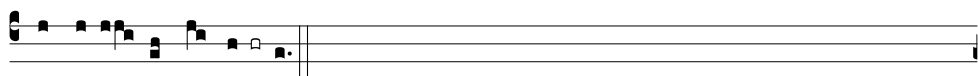
6. O Dómine, qui-a e-go *servus tu-* us: * e-go servus tu-us, et fí-li-us

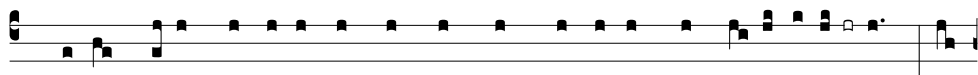
an-cíl-læ tu- æ.

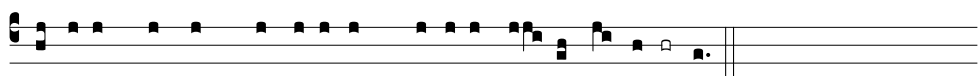
7. Di-rupísti víncula me-a: † tibi sacri-ficábo *hósti-am lau-*dis, * et nomen

Dómini *invo-cá-* bo.

8. Vo-ta me-a Dómino reddam in conspéctu omnis *pópu-li e-* jus: * in

átri-is domus Dómini, in médi-o *tu- i, Je-rúsa-*lem.

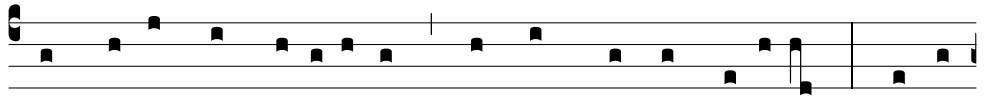
_____ Dôveroval som, aj keď som povedal: „Som veľmi pokorený.“ * V rozrušení som vyriekol: „Všetci ľudia klamú.“ * Čím sa odvd'ačím Pánovi za všetko, čo mi dal? * Vezmem kalich spásy a budem vzývať meno Pánovo. * Pánovi splním svoje sľuby pred všetkým jeho ľudom. V Pánových očiach má veľkú cenu smrť jeho svätých. * Pane, som tvoj sluha, som tvoj sluha a syn tvojej služobnice. * Ty si mi putá rozviazal: obeť chvály ti prinesiem a budem vzývať meno Pánovo. * Splním svoje sľuby Pánovi pred všetkým jeho ľudom v nádвориach domu Pánovho, uprostred teba, Jeruzalem.

Hymn.

III
P

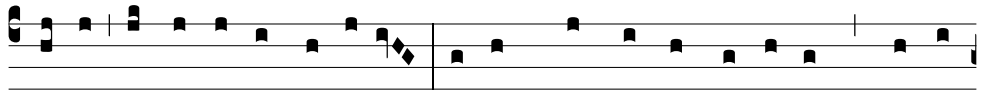
ANge lingua glo-ri-ó-si Córpo-ris mysté-ri-um,

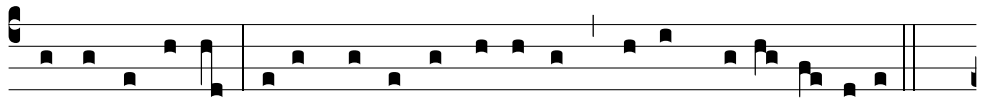
Sangui-nisque pre-ti-ó-si, Quem in mundi pré-ti-um Fructus

ventris gene-ró-si Rex effú-dit génti-um. 2. Nobis da-tus, nobis

na-tus Ex intácta Vírgine, Et in mundo conversá-tus, Sparso

verbi sémi-ne, Su-i mo-ras inco-lá-tus Mi-ro clausit ór-dine.

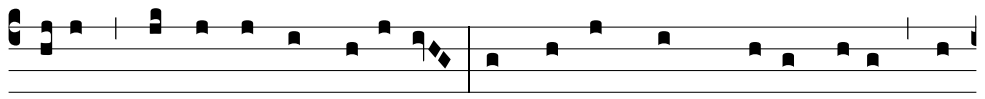
3. In sup-rémæ nocte cœnæ Recúmbens cum frátribus, Ob-

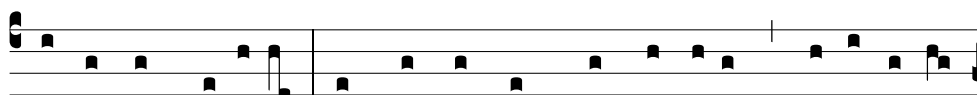
servá-ta lege plene Ci-bis in legá-li-bus, Cibum turbæ

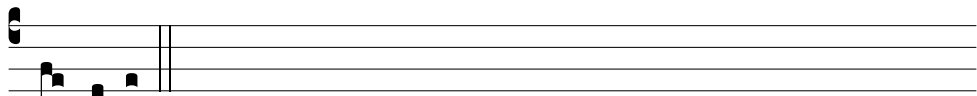
du-odénæ Sedat su-is má-nibus. 4. Verbum ca-ro, pánem

verum Verbo carnem éffi-cit: Fitque sanguis Christi merum, Et

si sensus dé-fi-cit, Ad firmándum cor sincérum So-la fi-des

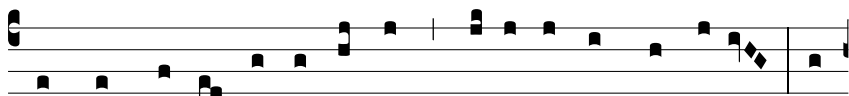

súf-fi-cit.

Sviatosť tela tajomného veleb, jazyk, vďačne chváľ! Veleb predrahu krov jeho, ktorú za nás vylieva; on plod lona panenského slávny, dobrý, večný Pán. * Nám je daný, narodený z čistej Panny Boh a Kráľ, chodieval po tejto zemi, slovo pravdy rozsieval, deň pred svojím umučením zjavil, jak nás miloval. * Keď si sadol večer k stolu, s učeníkmi večeral a baránka jedli spolu, jak zákon predpisoval; poslednú im zjavil vôľu: za pokrm sa všetkým dal. * Slovo v tele slovu dáva moc chlieb v telo premeniť, z vína sa krv Krista stáva, akože to pochopiť? Čisté srdce viera pravá sama stačí presvedčiť.

Hymn.

III
T

ANtum ergo sacraméntum Vene-rémur cérmu-i: Et

antíquum documéntum Novo cedat rí-tu-i: Præstet fides

suppleméntum Sénsu-um de-féctu-i. 6. Geni-tó-ri, Geni-tóque

Laus et jubi-lá-ti-o, Sa-lus, honor, virtus quoque Sit et bene-

dícti-o: Procedénti ab utróque Compar sit laudá-ti-o. A-men.

Ctime túto Sviatost' sláonu,
zbožne skloňme kolená, bohoslužbu starodávnu náhrad nová, vznešená; pomôž zmyslom,
ktoré slabnú, viera s láskou spojená. * Otcu, Synu jedinému chvála bud' a plesanie, sláva,
moc a česť ich menu, tak aj dobrorečenie; od obidvoch Poslanému rovnaké bud' uctenie. —

Psalmus 21

1. De- us, De- us me- us, réspice in me: † quare me

dere-liquí-sti? * longe a salúte me-a verba de-lictórum me-órum.

2. Deus meus, clamábo per diem, et *non exáudies*: *
et nocte, et non ad insipiéntiam mihi.

3. Tu autem in *sancto hábitas*: * laus Israël.

4. In te speravérunt *patres nostri*: * speravérunt, et liberásti eos.

5. Ad te clamavérunt, et *salvi facti* sunt: *
in te speravérunt, et non sunt confúsi.

6. Ego autem sum vermis, et *non homo*: *
oppróbrum hóminum, et abjéctio plebis.

7. Omnes vidéntes me *derisérunt* me: *
locúti sunt lábiis, et movérunt caput.

8. Sperávit in Dómino, erípiat eum: *
salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

-
9. Quóniam tu es, qui extraxísti *me de ventre*: *
spes mea ab ubéribus matris meæ.
 10. In te projectus sum ex útero: † de ventre matris meæ Deus *meus* es
tu, * ne discésseris a me:
 11. Quóniam tribulátio *próxima* est: * quóniam non est qui ádjuvet.
 12. Circumdedérunt me *vítuli multi*: * tauri pingues obsedérunt me.
 13. Aperuérunt super *me os suum*: * sicut leo rápiens et rúgiens.
 14. Sicut *aqua efúsus* sum: * et dispérsa sunt ómnia ossa mea.
 15. Factum est cor meum tamquam *cera liquéscens*: *
in médio ventris mei.
 16. Aruit tamquam testa virtus mea, † et lingua mea adhæsit fáucibus
meis: * et in púlverem mortis deduxísti me.
 17. Quóniam circumdedérunt me *canes multi*: *
concílium malignántium obsédit me.
 18. Foderunt manus meas et *pedes meos*: *
dinumeravérunt ómnia ossa mea.
 19. Ipsi vero consíderavérunt et inspexérunt me: † divisérunt sibi
vestiménta mea, * et super vestem meam misérunt sortem.
 20. Tu autem, Dómine, ne elongáveris auxílium *tuum a me*: *
ad defensióem meam cónspice.
 21. Erue a frámea, Deus, *ánimam meam*: *
et de manu canis únicam meam.
 22. Salva me ex ore *leónis*: *
et a córnibus unicórniū humilitátem meam.
 23. Narrábo nomen tuum *frátribus meis*: *
in médio Ecclésiæ laudábo te.

-
24. Qui timétis Dóminum, laudáte eum: *
univérsum semen Jacob, glorificáte eum.
25. Tímeat eum omne *semen* Israël: *
quóniam non spreuit, neque despéxit deprecationem páuperis:
26. Nec avértit faciém *suam* a me: *
et cum clamárem ad eum, exaudívit me.
27. Apud te laus mea in ecclésia magna: *
vota mea reddam in conspéctu timéntium eum.
28. Edent páuperes, et saturabúntur: † et laudábunt Dóminum qui
requírunť eum: * vivent corda eórum in sáculum sáculi.
29. Reminiscéntur et converténtur ad Dóminum * univérsi fines terræ:
30. Et adorábunt in conspéctu ejus * univérsæ famíliæ Géntium.
31. Quóniam Dómini est regnum: * et ipse dominábitur Géntium.
32. Manducavérunt et adoravérunt omnes pingues terræ: *
in conspéctu ejus cadent omnes qui descéndunt in terram.
33. Et ánima mea illi vivet: * et semen meum sérviet ipsi.
34. Annuntiábitur Dómino generátio ventúra: † et annuntiábunt cæli
justítiam ejus pópulo qui nascétur, * quem fecit Dóminus.

*Bože môj, Bože môj, prečo si ma opustil? Slová môjho náreku sú d'aleko od toho, kto by ma zachránil. * Bože môj, volám vo dne, a nečuješ; volám v noci, a nenachádzam pokoja. * A predsa ty si svätý, ty tróniš na chválach Izraela. * V teba dúfali naši otcovia; dúfali a vyslobodil si ich. * K tebe volali a boli spasení, v teba dúfali a zahanbení neboli. * No ja som červ, a nie človek, ľuďom som na posmech a davu na opovrhnutie. * Vysmievajú sa mi všetci, čo ma vidia, vykrúcajú ústa a potriasajú hlavou. * „Úfal v Pána, nech ho vyslobodí, nech ho zachráni, ak ho má rád.“ * Ved' ty si ma vyviedol z lona a na prsiach matky si mi dal spočinúť. Od samého zrodu som odkázaný na teba. * Ty si môj Boh, odkedy ma mat' povila. Nevzd'al'uj sa odo mňa, * lebo sa blíži ku mne nešťastie a nieto, kto by mi pomohol. * Obkl'učuje ma stádo juncov, obstupujú ma býky z Bášanu. * Otvárajú na mňa svoje papule ako lev, čo plieni a reve. * Rozlievam sa sť'a voda a uvoľňujú sa vo mne všetky klby. * Srdce mi mäkne ako vosk a topí sa mi*

v útrobach. ✱ Podnebie mi vysychá ako črepiny a jazyk sa mi lepí k hrtanu. Do prachu smrti ma odvádzaš. ✱ Obkl'učuje ma svorka psov, obstupuje ma tlupa zlosynov. ✱ Prebodli mi ruky a nohy, môžem si spočítať všetky svoje kosti. ✱ Lež oni si ma premeriavajú a skúmajú; delia si moje šaty a o môj odev hádžu lós. ✱ Ale ty, Pane, nevzd'al'uj sa odo mňa, ty, moja sila, ponáhľaj sa mi na pomoc. ✱ Chráň mi dušu pred kopijou a môj život pred pazúrmí psov. ✱ Vyslobod' ma z tlamy levovej, mňa úbohého chráň pred rohmi byvolov. ✱ Tvoje meno chcem zvestovať svojim bratom a uprostred zhromaždenia chcem t'a velebiť. ✱ Chváľte Pána, vy, ktorí sa ho bojíte, oslavujte ho, všetci Jakubovi potomci. ✱ Nech majú pred ním bázeň všetky pokolenia Izraelove, veď on nepohŕda, ani neopovrhne nešťastným chudákom; ✱ ani svoju tvár neodvracia od neho, lež vyslyší ho, keď volá k nemu. ✱ Tebe patrí moja chvála vo veľkom zhromaždení a svoje sľuby splním pred tvárou tých, čo sa boja Pána. ✱ Chudobní sa najedia a budú nasýtení a Pána budú chváliť tí, čo ho hľadajú: „Naveky nech žijú ich srdcia!“ ✱ Pána budú spomínať a k nemu sa obrátiť všetky zemské končiny, ✱ jemu sa budú klaňať všetky rodiny národov. ✱ Veď Pánovo je kráľovstvo, on panuje nad národmi. ✱ Jemu jedinému sa budú klaňať všetci, čo spia pod zemou; pred jeho tvárou padnú na zem všetci, čo zostupujú do prachu. ✱ Aj moja duša bude preňho žiť a jemu bude slúžiť moje potomstvo. ✱ Budúcim pokoleniam sa bude rozprávať o Pánovi a jeho spravodlivosť budú ohlasovať ľudu, ktorý sa narodí: „Toto urobil Pán.“

